

Начало > Семейноправни въпроси и наследство > Наследяване > Адаптиране на вещни права

Адаптиране на вещни права

Наследниците в една държава от ЕС могат да се ползват от наследствени права в друга държава от ЕС, когато тези права са адаптирани, така че да съответстват в значителна степен на правата в държавата, в която те пребивават.

Регламентът за наследяването предвижда непознато вещно право (върху недвижими или движими вещи) да може да се адаптира към най-близкото равностойно вещно право съгласно законодателството на друга държава от ЕС с цел наследниците и заветниците в другата държава от ЕС да могат да упражняват права, възникнали или прехвърлени им чрез наследяване. При адаптирането на правото следва да бъдат взети предвид целите и интересите, преследвани от конкретното вещно право, и произтичащите от него последици.

В този контекст **Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела** е публикувала информационни страници относно националното право, на които се обяснява следното:

вещните права, които могат да възникнат в резултат на наследяване, дали такива права се вписват в регистър на правата върху недвижими или движими вещи, последиците, произтичащи от тяхното вписване, специалните правила и процедури за адаптирането на вещно право.

За да направите справка в дадена информационна страница относно националното право и националните процедури за адаптиране на вещни права в конкретна държава от ЕС, моля, щракнете върху съответния национален флаг на тази страница.

Последна актуализация: 18/01/2019

Тази страница се поддържа от Европейската комисия. Информацията на тази страница не отразява задължително официалната позиция на Европейската комисия. Комисията не поема никаква отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. За да се запознаете с правилата относно авторското право за страниците на ЕС, моля прочетете правната информация.

Адаптиране на вещни права - Белгия

1 Кои вещни права биха могли да възникнат в резултат на наследяване съгласно правото на тази държава членка?

Вещните права, които могат да възникнат в резултат на наследяване съгласно белгийското право, са правото на собственост и производните му права, а именно:

- плодopolзване (член 745а от Гражданския кодекс (*Code civil*));
- ползване и обитаване (член 625 от Гражданския кодекс);
- сервитутно право (член 637 от Гражданския кодекс);
- строеж и емфитевсис (права на дългосрочно отдаване под наем).

2 Тези вещни права вписват ли се в регистър на правата върху недвижими или движими вещи и ако да, такова вписване задължително ли е? В кои регистри се вписват и какви са изискванията за вписване и процедурата?

Когато дадено лице стане притежател на право на собственост или на едно от производните му права поради прехвърлянето на това право в случай на смърт, лицето става притежател *erga omnes*. С други думи, когато такова право се прехвърля в случай на смърт (наследство или завещание), това прехвърляне не трябва да се вписва в имотен регистър. Член 1 от Закона за ипотеките (*loi hypothécaire*), в който се посочват случаите, при които прехвърлянето на вещни права трябва да бъде вписано, за да бъде обвързващо за трети страни, не се прилага в този случай.

3 Какви са правните последици, свързани с вписването на вещни права?

Не се прилага.

4 Съществуват ли специални правила и процедури за адаптирането на вещно право, което лицето притежава съгласно приложимото към наследяването право, в случай че правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не признава такова вещно право?

На този етап не са определени специални правила или процедури за адаптирането на вещно право.

Последна актуализация: 31/05/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Адаптиране на вещни права - Чешка република

1 Кои вещни права биха могли да възникнат в резултат на наследяване съгласно правото на тази държава членка?

В резултат на наследяване могат да възникнат следните вещни права:

- право на собственост (вписването му не възпрепятства упражняването на други вещни права);
- право на строеж (вписването му във връзка с недвижимо имущество не възпрепятства упражняването на други вещни права);
- сервитутно право (вписването му във връзка с недвижимо имущество не възпрепятства упражняването на други вещни права);
- ипотека, 1) когато върху земя се учредява ипотека, това може да се направи само със съгласието на ипотекарния кредитор, 2) прехвърлянето на собственост върху ипотекирано въздухоплавателно средство изисква съгласието на ипотекарния кредитор;
- залог;
- прехвърлянето на право на собственост като обезпечение на задължение (вписването му във връзка с дела, вписани в публичния регистър (напр. във връзка с недвижимо имущество, дял в дружество с ограничена отговорност, търговска марка), не възпрепятства упражняването на други вещни права);
- право на предпочитателно изкупуване (вписването на договорно установено право на предпочитателно изкупуване във връзка с недвижимо имущество не възпрепятства упражняването на други вещни права).

2 Тези вещни права вписват ли се в регистър на правата върху недвижими или движими вещи и ако да, такова вписване задължително ли е? В кои регистри се вписват и какви са изискванията за вписване и процедурата?

Правно основание за признаване на правото на собственост въз основа на фактическо владение:

се вписва във връзка с недвижимо имущество в имотния регистър, като вписването е задължително. За изискванията и процедурата по вписване вж.: <http://www.cuzk.cz/English/Cadastre-of-Real-Estate/Registration-into-the-Cadastre-of-Real-Estate/Registration-into-the-Cadastre-of-Real-Estate.aspx>.

се вписва във връзка с някои движими вещи, например за:

дялове в дружество с ограничена отговорност (вписвани в Търговския регистър): вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж.: <https://or.justice.cz/ias/ui/podani>;

поименни ценни книжа (вписани в Централния депозитар за ценни книжа): вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж.: <https://www.cdcz.cz/index.php/en/general-public/how-to-arrange/legacy>;

приложен дизайн, промишлен дизайн, търговски марки, патенти, географски означения и наименования за произход (вписани от Службата за индустриална собственост): вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж.: <http://www.upv.cz/cs/sluzby-uradu/formulare/vyplnitelne-pdf.html>;

превозни средства (вписване в регистъра на превозните средства): вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж.: <https://www.mdcz.cz/Media/Media-a-tiskove-zpravy/Aktualizovane-otazky-a-odpovedi-k-problematice-zna>;

плавателни съдове (вписване в регистъра на плавателните съдове): вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж.: <https://www.mdcz.cz/Dokumenty/Namorni-urad-CR/Namorni-rejstrik-CR>;

въздухоплавателни средства (вписване в регистъра на въздухоплавателните средства): вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж.: <http://www.caa.cz/letadla/letecky-rejstrik>.

Право на строеж: във връзка с недвижимо имущество се вписва винаги в имотния регистър, вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж. правото на собственост върху недвижимо имущество.

Сервитутно право: във връзка с недвижимо имущество се вписва винаги в имотния регистър, вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж. правото на собственост върху недвижимо имущество.

Залог:

по отношение на недвижимо имущество се вписва в имотния регистър, вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж. правото на собственост върху недвижимо имущество;

по отношение на дял в дружество с ограничена отговорност се вписва в Търговския регистър, вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж. правото на притежаване на дял в дружество с ограничена отговорност;

по отношение на поименните ценни книжа се вписва в Централния депозитар за ценни книжа, вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж. правото на притежаване на поименни ценни книжа;

по отношение на търговски марки, промишлен дизайн и патенти се вписва от Службата за индустриална собственост, вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж. правото на притежаване на приложен дизайн, промишлен дизайн и др.;

по отношение на недвижимо имущество, което не е вписано в имотния регистър, колективна собственост, дейности и други движими вещи (когато споразумението за обезпечение е в писмен вид под формата на нотариален акт), се вписва в Регистъра на обезпеченията, вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж.: <https://www.nkcr.cz/sluzby/overovani-a-vypisy-z-rejstrikuvyhledavani-v-rejstricich-a-kontakti-misto-czech-point>.

Залог: не се вписва в никакви регистри.

Прехвърляне на право на собственост като обезпечение на задължение:

по отношение на недвижимо имущество се вписва в Кадастъра на недвижимите имоти, вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж. правото на собственост върху недвижимо имущество;

по отношение на дял в дружество с ограничена отговорност се вписва в Търговския регистър, вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж. правото на притежаване на дял в дружество с ограничена отговорност;

по отношение на търговски марки, промишлен дизайн и патенти се вписва от Службата за индустриална собственост, вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж. правото на притежаване на приложен дизайн, промишлен дизайн и др.

Право на предпочитително изкупуване:

договорно установено право на предпочитително изкупуване по отношение на недвижимо имущество се вписва в имотния регистър, вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж. правото на собственост върху недвижимо имущество;

договорно установено право на предпочитително изкупуване по отношение на дял в дружество с ограничена отговорност се вписва в Търговския регистър, вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж. правото на притежаване на дял в дружество с ограничена отговорност;

договорно установено право на предпочитително изкупуване по отношение на търговски марки, промишлен дизайн и патенти се вписва от Службата за индустриална собственост, вписването е задължително, за изискванията и процедурата по вписване вж. правото на притежаване на приложен дизайн, промишлен дизайн и др.

3 Какви са правните последици, свързани с вписването на вещни права?

Що се отнася до вписването на вещни права в резултат на смъртта на първоначалния собственик (напр. прехвърляне на вещни права), тяхното вписване има винаги декларативно действие. Наследството се придобива, а именно чрез смъртта на завещател, поради което такова придобиване трябва да бъде потвърдено от съд. В решението на съда относно наследяването се обявяват правоотношенията, които са в сила към датата на смъртта на завещателя. Този принцип не е изрично определен от законодателството във връзка с отделните публични регистри.

4 Съществуват ли специални правила и процедури за адаптирането на вещно право, което лицето притежава съгласно приложимото към наследяването право, в случай че правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не признава такова вещно право?

Няма специални правила за адаптиране на вещни права на чужда държава, непознати в чешката правна система.

Последна актуализация: 06/06/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Адаптиране на вещни права - Германия

1 Кои вещни права биха могли да възникнат в резултат на наследяване съгласно правото на тази държава членка?

Съгласно германското право цялото имущество на починалия, т.е. всички права и задължения, се прехвърлят на наследниците в случай на смърт. Ако починалият остави наследственото си имущество на няколко наследници, то става съвместна собственост на наследниците в съответствие с

член 2032 от Гражданския кодекс (*Bürgerliches Gesetzbuch* — BGB). Нови вещни права не възникват по силата на наследство. Завети и указания от починалия относно делбата на наследственото имущество са в сила единствено съгласно облигационното право.

Въпреки това опитът след влизането в сила на Регламента на ЕС относно наследяването показва, че ограниченията по отношение на разпорежданията могат по-специално да породят проблеми поради разпоредби, свързани с временното и поредното наследяване (*Vor- und Nacherbfolge*) в германското право (членове 2100—2146 от Гражданския кодекс). Съгласно този процес починалия определя няколко последователни наследници, като при последващо наследяване едно лице (*Nacherbe*) става наследник само след като преди него наследник е било друго лице (*Vorerbe*). Въпреки това към датата на смъртта на починалия поредният наследник придобива „евентуално право“ (*Anwartschaftsrecht*). Евентуалното право е правно защитена позиция, възникваща в случаи на придобиване, обхванат от няколко акта, при което първият бенефициер вече не може едностранно да предотвратява последващото придобиване на имуществото (*Eigentumserwerb*) от другия бенефициер. Евентуалното право не е изрично уредено от Гражданския кодекс. Следователно въз основа на изчерпателния списък на вещните права (ограничен брой (*numerus clausus*) вещни права) то не може да бъде квалифицирано като такова право. Въпреки това то представлява субективно право с вещно действие.

Временното и поредното наследяване са свързани с редица ограничения и задължения за временните наследници, по-специално ограничения относно правомощията им на разпореждане. Разпорежданията със земя са недействителни при последващо наследяване, ако те нарушават правата на поредния наследник (член 2113, параграф 1 от Гражданския кодекс). Същото важи и за разпорежданията с дарения (член 2113, параграф 2 от Гражданския кодекс). Починалият обаче може да освободи поредния наследник от някои от тези ограничения съгласно разпореждане с имущество в случай на смърт. Ограниченията по отношение на разпореждането в рамките на последващо наследяване трябва да бъдат вписани в кадастъра и имотния регистър на Германия.

2 Тези вещни права вписват ли се в регистър на правата върху недвижими или движими вещи и ако да, такова вписване задължително ли е? В кои регистри се вписват и какви са изискванията за вписване и процедурата?

Съгласно германското право всички права на починалия се прехвърлят автоматично на наследника или съвместните наследници при неговата смърт. Тези права и дори правата, за които се изисква вписване, не трябва да бъдат вписвани в регистър за тази цел. Що се отнася до правата, за които се изисква вписване, съответните регистри (кадастърът и имотният регистър, регистърът на дружествата) вече няма да са точни в случай на възникване на право на наследяване и трябва да бъдат коригирани. За тази цел наследството трябва да бъде доказано чрез официални или автентични актове или европейско удостоверение за наследство. Определени последващи сделки (напр. обременяване с тежести на наследена земя) изискват корекция чрез вписване на наследника или съвместните наследници в кадастъра и имотния регистър.

Ограниченията по отношение на разпореждането, свързано с временно и поредното наследяване и евентуалното право на поредния наследник, произтичат пряко от смъртта на починалия. Въпреки това временното и поредното наследяване се вписват в кадастъра и имотния регистър с цел да се избегне добросъвестно придобиване без тежести от трети страни.

Ако отделни наследници или бенефициери имат вземане (съгласно облигационното право) по конкретни активи съгласно закон или разпореждане с имущество в случай на смърт, собствеността върху тези активи трябва да им бъде прехвърлена чрез договор с наследниците, като всякакви права върху недвижими имоти да бъдат вписани в кадастъра и имотния регистър въз основа на официални или автентични актове.

3 Какви са правните последици, свързани с вписването на вещни права?

Вписването на вещни права, прехвърлени на наследник или съвместни наследници в резултат на наследяване, има само декларативно действие. То обаче е в основата на добросъвестността на трети страни и е необходимо за определени последващи сделки.

4 Съществуват ли специални правила и процедури за адаптирането на вещно право, което лицето притежава съгласно приложимото към наследяването право, в случай че правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не признава такова вещно право?

Вещни права, които не се срещат в германското право, обикновено се адаптират по закон към подобно германско правно понятие. Тъй като процедурата по вписване изисква винаги сигурна основа за вписването, може да е необходимо наследниците да издадат допълнителен акт за прехвърляне, какъвто е необходим в германското право за вземания съгласно облигационното право. В съответствие с член 1, параграф 2, буква л) от Регламента на ЕС относно наследяването процедурите по вписване не се засягат от Регламента.

Последна актуализация: 06/09/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Адаптиране на вещни права - Гърция

1 Кои вещни права биха могли да възникнат в резултат на наследяване съгласно правото на тази държава членка?

Съгласно гръцкото право вещните права, които могат да бъдат наследени, са право на собственост, поземлени сервитути, залози, особени залози, ипотeki и собственост върху залежи.

2 Тези вещни права вписват ли се в регистър на правата върху недвижими или движими вещи и ако да, такова вписване задължително ли е? В кои регистри се вписват и какви са изискванията за вписване и процедурата?

От посочените вещни права собствеността върху недвижимо имущество, ипотеките, собствеността върху залежи и особените залози трябва да бъдат вписани. Собствеността върху недвижимо имущество, ипотеките и собствеността върху залежи трябва да бъдат вписани в Службата по кадастъра на района, в който се намира имуществото, докато особените залози трябва да бъдат вписани в Регистъра на залозите по местопребиваването на залогодателя или по неговото регистрирано седалище, или ако той не пребивава или няма регистрирано седалище на територията на Гърция, в Регистъра на залозите на Атина.

За да бъдат вписани тези права, е важно да се подаде заявление в Службата по кадастъра, като трябва да бъдат платени определените от закона такси (вж. Закон 2664/1998). Заявлението трябва да бъде придружено от акта, който се вписва, копие от скица, която е изготвена и приложена към акта, който подлежи на вписване, обобщение на въпросния акт и заверен препис на кадастралната карта на имота, за който се отнася подлежащият на вписване акт.

За вписването на залог в Регистъра на залозите трябва да бъде подадено заявление заедно със съответния формуляр.

3 Какви са правните последици, свързани с вписването на вещни права?

Вписването на тези вещни права има по закон конститутивно действие по отношение на правата (вж. член 12 от Закон 2664/1998), което означава, че всяко невписване представлява несъстояло се прехвърляне на собственост върху недвижимо имущество или неосъществено учредяване, прехвърляне или погасяване на вещното право върху недвижимо имущество. Същото важи и за вписването на особени залози.

4 Съществуват ли специални правила и процедури за адаптирането на вещно право, което лицето притежава съгласно приложимото към наследяването право, в случай че правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не признава такова вещно право?

В Гърция не са приети правни норми или процедури за адаптиране на непознато в гръцкото право вещно право към най-близкото познато право в него.

Последна актуализация: 06/06/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Адаптиране на вещни права - Испания

1 Кои вещни права биха могли да възникнат в резултат на наследяване съгласно правото на тази държава членка?

Вещните права се прехвърлят в случай на смърт, ако носителят на тези права е починалият и ако тези права не са погасени с неговата смърт. Тези права включват право на собственост, сервитути (заедно с правата върху имуществото в полза на което има сервитути) и права на обезпечение (ипотеки заедно с обезпеченото вземане). Правото на плодopolзване обаче се погасява със смъртта на плодopolзвателя (член 513, алинея 1 от испанския граждански кодекс [Código Civil]).

Наследяването може да породи нови вещни права било по волята на починалия (e.g. завещателни разпоредения за учредяване на право на плодopolзване, ползване, обитаване или сервитут), било по силата на закона (плодopolзване по закон, т.е. плодopolзване, предоставено по силата на закона на съпруг при наследяване по завещание или по закон).

2 Тези вещни права вписват ли се в регистър на правата върху недвижими или движими вещи и ако да, такова вписване задължително ли е? В кои регистри се вписват и какви са изискванията за вписване и процедурата?

Вписването не е задължително, т.е. законът не изисква то да се извърши, за да може да се придобие правото (освен в случая на ипотека). Тъй като обаче вписването в имуществения регистър предоставя защита на лицето, чието право е вписано, на практика носителят на правото обикновено подава искане за вписване на правото.

Основанията за наследяване включват завещанието, конституирането на правопримемник чрез договор, обявяването за наследник по закон или европейското удостоверение за наследство (член 14 от испанския ипотечен закон [Ley Hipotecaria]). Обаче по принцип дори такова основание да предоставя на дадено лице статут на наследник или заветник, не е възможно веднага да се извърши промяна във вписването на правата, които преди са били вписани на името на починалия. Разпределението на правата върху конкретни вещи от наследството трябва да се извърши със съгласието на всички наследници (и пред нотариус, за да може да бъде вписано). Ако не бъде постигнато съгласие между всички наследници, въпросът трябва да бъде уреден в съда.

Преди да се извърши делбата на наследството, даден наследник може само да поиска да бъде направено отбелязване в регистъра, че той има право върху конкретна вещ от наследството, за да бъдат информирани трети лица относно това.

По закон заветник придобива правото на собственост върху конкретна вещ от наследството в момента на смъртта на носителя на правото (член 882 от Гражданския кодекс), но заветникът не може самостоятелно да придобие владението на вещта (член 885 от Гражданския кодекс), освен ако не е бил упълномощен за това от починалия. Законът предоставя на заветника правото да поиска от наследника да му предаде конкретната вещ и именно това действие, предаването пред нотариус, може да бъде вписано. Ако наследникът откаже да предаде конкретна вещ, заветникът трябва да осъществи правото си по съдебен ред.

Съществуват изключения от делбата на наследство след смърт, напр. ако наследодателят е извършил делбата преди да почине или ако съществува само един-единствен наследник.

Преди да може да се извърши вписването, също така е необходимо да се подаде съответната декларация до данъчните органи с оглед заплащане на данъците по прехвърлянето.

3 Какви са правните последици, свързани с вписването на вещни права?

Действието на вписването се изразява в това, че наследникът на дадено право на собственост се счита за негов законен носител, може да се разпоредя с него и се ползва от същата защита като своя праводател срещу евентуални трети лица приобретатели, които не са вписали своите права.

4 Съществуват ли специални правила и процедури за адаптирането на вещно право, което лицето притежава съгласно приложимото към наследяването право, в случай че правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не признава такова вещно право?

Член 61 от Закон 29/2015 относно международното правно сътрудничество гласи:

„1. Ако чуждестранно решение или чуждестранен автентичен акт предписват мерки или транспонират права, които не са признати съгласно испанското право, длъжностното лице по вписванията, доколкото е възможно, ги адаптира към мерки или права, които са определени или признати в испанското право и които имат сходно действие или преследват сходни цел или интереси, при условие че действието, произтичащо от тяхната адаптация, не надхвърля действието, което те биха имали в страната по произход. Преди извършването на вписването длъжностното лице по вписванията информира носителите на правото или адресата на мярката, за адаптацията, която трябва да се извърши.

2. Всяка заинтересовано лице може да оспори адаптацията на право или мярка пред съда.“

Последна актуализация: 12/08/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Адаптиране на вещни права - Хърватия

1 Кои вещни права биха могли да възникнат в резултат на наследяване съгласно правото на тази държава членка?

В член 1, алинея 1 от Закона за собствеността и други вещни права (*Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima*) (*Narodne novine* (NN; Държавен вестник на Република Хърватия) бр. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 и 152/14; наричан по-нататък: „Закон“) е предвидено, че всяко физическо или юридическо лице може да бъде носител на правото на собственост и други вещни права: сервитут, права, възникващи от вещни тежести, право на строеж и право на залог върху всичко, което може да бъде предмет на такива права, освен ако не е предвидено друго по закон.

В член 128, алинеи 2 и 3 от Закона се предвижда, че всеки наследник има право да поиска правото му на собственост върху недвижимо имущество да бъде вписано в имотния регистър и че придобиването на право на собственост по наследство не прекратява вещните права върху съответното имущество, на които други лица са носители, с изключение на правата, предвидени по закон, или тези, които поради естеството си не могат да просъществуват.

В член 199, алинея 2 и член 201 от Закона се изброяват следните лични сервитути: право на плодopolзване, право на ползване и право на обитаване, и се предвижда също, че личните сервитути траят само за срока, за който са били учредени, и се погасяват най-късно със смъртта на носителя им, освен ако не е предвидено друго по закон.

В член 285, алинея 1 от Закона се предвижда, че правото на строеж е отчуждаемо и наследимо, като всяко друго недвижимо имущество, освен ако не е предвидено друго по закон.

В член 299, алинея 1 от Закона се предвижда, че правото на залог не може да бъде отделено от имуществото, което обезпечава. Това означава, че всеки, който получи въпросното имущество, независимо на какво правно основание, го получава обременено със залог, освен ако не е предвидено друго по закон.

От изложеното по-горе следва, че вещните права, различни от личните сервитути, са наследими. Личните сервитути се погасяват най-късно със смъртта на носителя им, освен ако не е предвидено друго по закон.

2 Тези вещни права вписват ли се в регистър на правата върху недвижими или движими вещи и ако да, такова вписване задължително ли е? В кои регистри се вписват и какви са изискванията за вписване и процедурата?

В член 2, алинеи 3 и 4 от Закона се предвижда, че „недвижимите имоти“ са части от земната повърхност, заедно с всичко, което е трайно прикрепено към земната повърхност или под нея, освен ако в закона не е предвидено друго, а „движимите вещи“ са вещи, които могат да бъдат преместени от едно място на друго, без да бъдат повредени техните съществени характеристики или материя. От правна гледна точка вещите, които по своето естество са движими, се считат за недвижими, ако принадлежат към недвижим имот или ако са приравнени по закон на недвижимо имущество.

В член 119, алинея 1 от Закона се предвижда, че собствеността върху недвижимо имущество се придобива, както е предвидено по закон, т.е. след като приобретателят впише собствеността в имотния регистър, въз основа на валидно изразената воля на предишния собственик да прехвърли правото си на собственост на приобретателя, освен ако не е предвидено друго по закон. В член 122, алинея 1 от Закона се предвижда, че имотният регистър е вярно и пълно отражение на фактическия и правен статус на недвижимия имот, поради което всяко добросъвестно лице, позоваващо се на имотния регистър, без да знае, че вписаното в него е непълно или се различава от действителното положение, се ползва със защитата на закона по отношение на придобиването.

В член 277, алинея 1 се предвижда, че всички вещни тежести, които не са вписани в имотния регистър, се погасяват, когато обремененият недвижим имот бъде придобит от лице, което не е знаело, нито е трябвало да знае, че тежестта съществува. А в член 278, алинея 1 от Закона се предвижда, че всички вещни тежести, учредени в полза на дадено лице, се погасяват със смъртта на физическото лице или с прекратяването на юридическото лице, освен ако не е предвидено друго по закон.

Процедурата за вписване в имотния регистър на вещни права върху недвижимо имущество е уредена в разпоредбите на Закона за имотния регистър (*Zakon o zemljišnim knjigama*) (NN бр. 91/96, 68/98, 137/99, 114/01, 100/04, 107/07, 152/08, 126/10, 55/13 и 60/13). Имотният регистър се състои от главен регистър (в който са вписани всички земища на дадена кадастрална община и който се състои от имотни партиди) и съвкупност от актове. Молбата за вписване или за предварително вписване на вещно право в имотния регистър се подава до местния съд по вписванията от лицето, което би придобило, променило или изгубило вещно право в регистъра, а молбата за вписване в имотния регистър на обстоятелства под формата на забележка се подава от лицето, което има правен интерес от вписването на обстоятелството като забележка или което има право на такова вписване съгласно специална разпоредба. В имотната партида се вписват поземленият имот и всички направени в него промени, както и вещните и други права, предоставени и изпълнени от съда по вписванията. Имотната партида се състои от лист, в който се описва поземленият имот (*posjedovnica*) (спецификационен лист, лист А), от лист, в който се описва правото на собственост (*vlastovnica*) (лист на собственика, лист В) и от лист, в който се описват тежестите (*teretovnica*) (лист за тежестите, лист С).

Процедурата за вписване на вещни права върху моторни превозни средства е уредена в Правилника за регистрацията и маркирането на моторните превозни средства (*Pravilnik o registraciji i označavanju vozila*) (NN бр. 151/08, 89/10, 104/10, 83/13, 52/15 и 45/16). Регистърът на регистрираните моторни превозни средства се води от Министерството на вътрешните работи, което по искане на компетентните органи (съдилищата, Финансовата агенция, нотариусите и др.) е длъжно по силата на специални разпоредби да впише в гореспоменатия регистър и в свидетелствата за управление на моторните превозни средства определени бележки, отнасящи се до моторните превозни средства. В случай на промяна на собствеността на моторното превозно средство новият собственик е длъжен в срок от 15 дни от датата на придобиване да регистрира превозното средство на свое име или да го отпише от регистъра. Молбата за това се подава до полицейското управление по постоянен адрес или седалище на новия собственик на превозното средство или до полицейския участък или центъра за технически прегледи, при условие че центърът е оправомощен и отговаря на определените условия.

Процедурата за вписване на вещни права върху плавателни съдове е уредена в Морския кодекс (*Pomorski zakonik*) (NN бр. 181/04, 76/07, 146/08, 61/11, 56/13 и 26/15). Правото на собственост и други вещни права върху кораб, яхта или лодка могат да бъдат придобити, прехвърлени, ограничени и погасени само чрез вписване в съответния регистър или дневник, воден от компетентните пристанищни органи, които са към Министерството на морското дело. Вписването в регистъра на корабите по молба на собственика, оператора или корабното дружество се извършват въз основа на решение на съответните пристанищни органи. Регистърът на корабите се състои от главен регистър и съвкупност от актове. Главният регистър се състои от партиди, които включват лист А (данните за морския плавателен съд и неговите основни технически характеристики), лист В (фирмата или наименованието и седалището на юридическото лице или името и постоянния адрес на физическото лице — собственик на морския плавателен съд, и личните ограничения на собственика във връзка със свободното разполагане с плавателния съд) и лист С (вещните права, с които е обременен морският плавателен съд или част от него, както и правата, възникващи от посочените права).

Процедурата за вписване на вещни права върху въздухоплавателни средства е уредена в Правилника за съдържанието и начина на водене на Хърватския регистър на гражданските въздухоплавателни средства (*Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja hrvatskog registra civilnih zrakoplova*) (NN бр. 137/12), който се води от Хърватската агенция за гражданско въздухоплаване в книжен и в електронен вид. Самият регистър се състои от томове, обозначени с поредни номера, като всеки том се състои от регистрационни партиди. Всяко въздухоплавателно средство се вписва в отделна регистрационна партида, която се състои от регистрационен лист (съдържащ различни данни за въздухоплавателното средство), лист на собственика (данни за собственика, съсобствениците или съвместните собственици) и лист на тежестите (в който подробно се описват правото на залог, учреден върху въздухоплавателното средство, или идеалният дял, притежаван от съсобствениците, след това правото на предпочитателно изкупуване и на обратно изкупуване, ограниченията на правомощието на разпореждане, с указване обектите, за който се прави вписването, датата на вписване, сумата, когато е от значение за вписването, като могат да се добавят и бележки, свързани с вписването). Електронният регистър се води чрез въвеждане на данни в електронните записи на регистрационните партиди, които по съдържание са идентични с регистрационните партиди в книжен вид. Молбата за регистрация се подава от собственика на въздухоплавателното средство или оператора с нотариално заверено писмено пълномощно от собственика, като вписванията се извършват въз основа на решение на Хърватската агенция за гражданско въздухоплаване.

3 Какви са правните последици, свързани с вписването на вещни права?

В закона се предвижда, че публичен документ е документ, издаден в установената форма от компетентния съд или публичноправен орган в рамките на своята компетентност. Публичният документ представлява доказателство за това, което е потвърдено или уредено с него. Следователно всяко лице, действащо добросъвестно, т.е. с увереността в точността на публичните документи, без да знае, че вписаното в тях е непълно или се различава от действителното положение, се ползва от защитата на закона по отношение на придобиването на определени права. Освен това никой не може да претендира незнанието на факти, вписани в имотния регистър, в регистъра на регистрираните моторни превозни средства на Министерството на вътрешните работи, в регистрите или дневника, водени от пристанищните органи към Министерството на морското дело, или в Хърватския регистър на гражданските въздухоплавателни средства.

4 Съществуват ли специални правила и процедури за адаптирането на вещно право, което лицето притежава съгласно приложимото към наследяването право, в случай че правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не признава такова вещно право?

В закона се предвижда прилагането на правилата за извънсъдебното производство по всички въпроси, свързани с адаптирането на вещно право, което принадлежи на дадено лице съгласно приложимото към наследяването право, когато такова вещно право не съществува в правото на Република Хърватия.

Последна актуализация: 06/06/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Адаптиране на вещни права - Люксембург

1 Кои вещни права биха могли да възникнат в резултат на наследяване съгласно правото на тази държава членка?

Съгласно люксембургското право няма специални вещни права които по смисъла на този въпрос могат да „възникнат“ в резултат на наследяване. Въпреки това има вещни права, които могат да бъдат включени в наследство, или с други думи, които могат да бъдат *прехвърлени* в резултат на смърт.

Към тях спадат следните: право на собственост по смисъла на член 544 и следващите от Гражданския кодекс (*Code civil*) и сервитутни права или сервитути по смисъла на член 637 и следващите от същия кодекс.

Правото на собственост съгласно определението в член 544 от Гражданския кодекс е правото на използване и владееене на имущество, при условие че то не се използва по забранен от закона или от наредба начин, или по начин, който води до смущение, надхвърлящо нормалните съседски дряги, и нарушава баланса между равностойни права. Съгласно член 546 от Гражданския кодекс правото на собственост върху имущество, независимо дали е движимо или недвижимо, дава право на собственика върху всичко произведено от това имуществото, и върху всичко, което е свързано по естествен или по изкуствен начин с имуществото (право на собственост по приращение). Съгласно член 711 от Гражданския кодекс правото на собственост върху имущество може да бъде придобито и прехвърлено по наследство.

Що се отнася до **сервитутните права**, в член 637 от Гражданския кодекс те се определят като тежест, наложена върху дадено имущество във връзка с използването на и ползата от имущество, принадлежащо на друг собственик. Съгласно член 639 от Гражданския кодекс сервитутно право може да произтича от естественото положение на имуществото (вж. член 640 и следващите от Гражданския кодекс), от наложени по закон задължения (вж. член 649 от Гражданския кодекс) или от споразумения между собственици (вж. член 686 и следващите от Гражданския кодекс). По отношение на последната категория сервитутни права собствениците могат по принцип да учредят сервитутни права, които считат за подходящи, върху своето имущество или в полза на своето имущество, при условие обаче че установените услуги не се налагат върху лице или в полза на лице, а само върху земя и за земя, и при условие че тези услуги не противоречат по какъвто и да е начин на обществения ред (член 686, параграф 1 от Гражданския кодекс). Съгласно тези правила сервитутни права могат да бъдат учредени за използването на сгради или земя (член 687, параграф 1). Освен това те могат да бъдат непрекъснати (продължително използване без необходимост от човешка намеса, например водопроводни тръби, канализация, изгледи и др.) или прекъснати (които се нуждаят от човешка намеса, за да бъдат упражнявани, например права на преминаване, права на дренаж и др.; вж. член 688, параграф 1 от Гражданския кодекс).

Следва да се отбележи, че сервитутите могат да бъдат видими — тези, обявени чрез външни структури, или невидими — тези, за които няма външни признаци за тяхното съществуване (член 691, параграф 1 от Гражданския кодекс). Продължителни и видими сервитути могат да бъдат придобити с документ или в резултат на владееене над 30 години (член 690 от Гражданския кодекс), като се има предвид, че непрекъснатите и невидими сервитути, както и прекъснатите сервитути, били те видими или невидими, могат да бъдат учредени само с документ (член 691, параграф 1 от Гражданския кодекс). Сервитутът се погасява, когато земята, по отношение на която се упражнява, и земята, чрез която се упражнява, принадлежат на едно и също лице (член 705 от Гражданския кодекс).

За изчерпателност следва да се посочат и следните вещни права, по отношение на които се прилагат специални правила, когато лицето, което се е възползвало от тях през живота си, е починало.

Съгласно член 617 от Гражданския кодекс **плодоползването** се погасява със смъртта по естествени причини на плодоползвателя и когато двете права, на плодоползвател и на собственик, се притежават от едно и също лице. Вторият случай възниква, наред с другото, когато плодоползвателят получава вследствие на смърт право на собственост върху имущество, върху което има правото на плодоползване. Същността на плодоползването се определя в член 578 и следващите от Гражданския кодекс като правото да се използва имущество, притежание на друго лице, по същия начин, както от собственика, като обаче плодоползвателят носи отговорност за запазването на състоянието на имуществото. Плодоползване може да бъде учредено по закон или по волята на човек, може да бъде непосредствено, ограничено във времето или подлежащо на определени условия и може да обхваща всякакъв вид движимо или недвижимо имущество.

Последно, **вещните права**, включващи **права на ползване и обитаване**, посочени в член 625 и следващите от Гражданския кодекс, се погасяват по същия начин като плодоползването.

2 Тези вещни права вписват ли се в регистър на правата върху недвижими или движими вещи и ако да, такова вписване задължително ли е? В кои регистри се вписват и какви са изискванията за вписване и процедурата?

Във Великото херцогство съществува „регистър на недвижимото имущество“, т.е. ипотечни служби (*bureaux de la conservation des hypothèques*), в които в съответствие с член 1 от изменения Закон от 25 септември 1905 г. за вписването на вещни права върху недвижими имоти (*loi modifiée sur la transcription des droits réels immobiliers du 25 septembre 1905*) се вписват всички документи за пожизнени възмездни или безвъзмездни сделки, с които се прехвърлят вещни права върху недвижими имоти, различни от привилегиите и ипотеките. Вписването по този начин на тези документи е

задължително, тъй като то прави въпросните права обвързващи за трети страни (вж. член 11 от горепосочения закон). Съгласно люксембургската съдебна практика терминът „права върху недвижими имоти“, използван в член 1 от въпросния закон, включва също така поземлени сервитути (районен съд на Дикирх (*Tribunal d'arrondissement*), 17 февруари 1937 г.).

Следва да се отбележи, че за целите на вписването се приемат само съдебни решения, автентични актове и административни актове.

В случай на *наследяване* посоченото в точка 1 вещно право, което може да включва част от наследственото имущество, се прехвърля в съответствие с Гражданския кодекс.

По-специално съгласно член 724, параграфи 1 и 2 от Гражданския кодекс цялото имущество на починалия се прехвърля на неговите законни наследници просто като резултат от откриването на наследството. Тези наследници могат да упражняват правата и да поемат делата на починалия от момента на неговата смърт.

В случая, посочен в член 1004 от Гражданския кодекс относно универсалния наследник — т.е. лицето, на което завещателят предоставя чрез завещателно разпореджане цялото имущество, което оставя след смъртта си (вж. член 1003 от Гражданския кодекс), последният трябва да поиска от наследниците, за които съгласно закона за запазената и разполагаемата част при наследяване е запазена част от имуществото, да предадат имуществото, включено в завещанието. Съгласно член 1005 от Гражданския кодекс универсалният наследник ще използва имота, включен в завещанието, считано от датата на смъртта, ако искането за предаване е предявено в срок от една година от тази дата. В противен случай използването ще започне едва от датата на молбата до съда или от датата, на която предаването ще бъде извършено доброволно. Когато при смъртта на завещателя той няма наследници, на които по право се пада запазена част от имуществото, универсалният наследник ще получи автоматично имуществото при смъртта на завещателя, без да трябва да подава искане за неговото предаване (член 1006 от Гражданския кодекс). На последно място, в случая, посочен в член 1006 от Гражданския кодекс, ако завещанието е саморъчно или запечатано, универсалният наследник трябва да бъде въведен във владение със заповед на председателя на първоинстанционния съд (*tribunal de première instance*) на района, в който е открито наследството.

Ако в наследството са включени един или повече недвижими имоти, е необходимо те да бъдат прехвърлени след смъртта, което ще се извърши въз основа на декларацията за наследство, която се представя от наследниците пред Службата на кадастъра, имотния регистър и недвижимите имоти (*administration de l'enregistrement et des domaines*). След това последната представя копие от декларацията в Службата по кадастър и топография (*administration du cadastre et de la topographie*) (вж. края на член 10 от изменения Закон от 25 юли 2002 г. за реорганизацията на Службата по кадастър и топография (*loi modifiée du 25 juillet 2002 portant réorganisation de l'administration du cadastre et de la topographie*)).

3 Какви са правните последици, свързани с вписването на вещи права?

Моля, вж. отговора на предишния въпрос.

4 Съществуват ли специални правила и процедури за адаптирането на вещно право, което лицето притежава съгласно приложимото към наследяването право, в случай че правото на държавата членка, в която е извършено пазоването, не признава такова вещно право?

Да. Налице са разпоредби в Закона от 14 юни 2015 г. за изпълнение на Регламент (ЕО) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство и за изменение на а) изменения Закон от 25 септември 1905 г. за вписването на вещи права върху недвижими имоти и б) на новия Граждански процесуален кодекс (*loi du 14 juin 2015 relative à la mise en application du règlement (UE) n° 650/2012 du Parlement européen et du Conseil du 4 juillet 2012 relatif à la compétence, la loi applicable, la reconnaissance et l'exécution des décisions, et l'acceptation et l'exécution des actes authentiques en matière de successions et à la création d'un certificat successoral européen et modifiant a) la loi modifiée du 25 septembre 1905 sur la transcription des droits réels immobiliers et b) le Nouveau Code de procédure civile*).

Член 1 от този закон гласи следното: „По силата на Регламент (ЕО) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство компетентни да извършат адаптирането на вещи права върху недвижими имоти, посочено в член 31 от въпросния регламент, са нотариуси, назначени със заповед на Великия херцог. Посоченото в първия параграф адаптиране се извършва не по-късно от датата, на която имуществото, обхванато от вещното право, посочено в член 31 от Регламент (ЕО) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение, се прехвърля безвъзмездно между живи (*inter vivos*) или подлежи на разглеждане“.

Освен това посоченият закон изменя член 1, параграф 2 от изменения Закон от 25 септември 1905 г. за вписването на вещи права върху недвижими имоти, като добавя нотариалните актове, с които се адаптират права върху чуждестранен недвижим имот, към актовете, с които се прехвърлят права върху недвижим имот, посочен в тях, които трябва бъдат вписани в ипотечната служба на района, в който се намира имотът.

Последна актуализация: 16/05/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Адаптиране на вещи права - Унгария

1 Кои вещи права биха могли да възникнат в резултат на наследяване съгласно правото на тази държава членка?

1) Собственост

Наследникът придобива собствеността върху наследственото имущество автоматично в момента на смъртта на завещателя. Наследственото имущество е съвкупността от правата, материалното имущество, вземанията и задълженията на починалия към момента на неговата смърт, които не се прекратяват при настъпването ѝ. В унгарското право всичко това не се нуждае от разяснения; всъщност в разпоредбите на Гражданския кодекс относно наследственото право понятията „наследствено имущество на починалото лице“ и „активи“ се използват като синоними. В действителност активът представлява материално имущество, право или вземане (член 8:1 от Гражданския кодекс). Активите са съвкупността от всички такива активи. В случай на конкретен завет (*legatum vindicationis*), заветникът придобива собствеността (пряко от починалия) върху завещания актив.

2) Плодоползване

Съгласно унгарското право, ако починалия е оставил низходящи родственици и преживял съпруг (в случай на наследяване по закон), последният има право на доживотно плодоползване по отношение на определени активи, принадлежащи към наследственото имущество, а именно жилището, което той е обитавал съвместно с починалия, и

обзавеждането и оборудването, намиращи се в жилището (член 7:58, параграф 1, буква а) от Гражданския кодекс).

Общите правила относно плодopolзването съгласно гражданското право се прилагат аналогично към същността на правото на плодopolзване на преживелия съпруг (правото на „вдовицата(вдовеца)“) (глава XXX от Гражданския кодекс). Плодopolзването е едно от така наречените ограничени вещни права. Плодopolзвателят може да владее, използва, експлоатира и събира приходите от материалното имущество, притежавано от друго лице. Правата на плодopolзване остават непроменени независимо от промените в самоличността на собственика (член 5:147, параграфи 1 и 2 от Гражданския кодекс).

Завещателят може да учреди плодopolзване върху актив в своето завещание.

2 Тези вещни права вписват ли се в регистър на правата върху недвижими или движими вещи и ако да, такова вписване задължително ли е? В кои регистри се вписват и какви са изискванията за вписване и процедурата?

Посочените права се вписват в регистъра на недвижимото имущество (или в други публични регистри). Вписването на тези права в регистър е задължително.

Ако наследяването води до право на собственост или плодopolзване, нотариусът, който провежда процедурата по наследяване в Унгария, се свързва с националния орган, който води регистъра на недвижимото имущество или регистрите на всички други активи, за да бъдат вписани тези права. В тези случаи нотариусът изпраща на въпросния орган нареждането за изпълнение на завещание (след като то е станало окончателно) (член 91, параграф 2 от Закон XXXVIII от 2010 г. относно процедурата по наследяване (*hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. tv.*)). Издаденото от нотариуса нареждане за изпълнение на завещание служи за основание на вписването.

От друга страна, бенефициерът (наследник, заветник) трябва да предприеме сам действия по вписване на правото, ако процедурата по наследяване е била проведена в друга държава членка. В такива случаи бенефициерът следва да подаде заявление за вписване директно до унгарския орган, който води въпросния регистър (например в поземления регистър).

Основните публични регистри, в които се описва собствеността върху конкретни активи, са:

- *регистърът на недвижимото имущество*

поддържа се от: поземления регистър

предмет на регистъра: недвижимо имущество

правила: Закон CXLI от 1997 г. за вписването на недвижими имоти (*az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI törvény*) (вж. член 16 от Закона)

— *националният регистър на въздухоплатателните средства (Magyarország Légijármű Lajstroma)*

поддържа се от: Национална служба по въздушен транспорт (*Nemzeti Közlekedési Hatóság Légügyi Hivatala*)

предмет на регистъра: гражданско въздухоплаване

правила:

член 12 от Закон XCVII от 1995 г. за въздушния транспорт (*a légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény*)

член 5 от Правителствен указ № 141/1995 от 30 ноември 1995 г. за изпълнение на Закон XCVII от 1995 г. (*Korm. rendelet a légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény végrehajtásáról*) за въздушния транспорт (*a légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény*)

- *регистърът на плователните съдове*

поддържа се от: Министерството на националното развитие и столичната общинска администрация на Будапеща в качеството им на корабни власти

предмет на регистъра: плователни съдове (плователни средства, структури и оборудване, подходящи за воден транспорт, работа на вода и извършване на свързани дейности)

правила:

членове 7—15 и по специално член 11, параграф 3 от Закон XLII от 2000 г. за водния транспорт (*a víziközlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény*)

Правителствен указ № 198/2000 от 29 ноември 2000 г. относно вписването на плователни съдове (*az úszólétesítmények lajstromozásáról szóló 198 /2000. Korm. rendelet*)

- *регистърът на превозните средства*

поддържа се от: Министерството на вътрешните работи (заместник-министърът, отговарящ за регистрите) като органа за регистрация във връзка с движението по пътищата

предмет на регистъра: пътнотранспортни превозни средства

правила:

Закон LXXXIV от 1999 г. за регистрите на движение по пътищата (*közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény*), и по-специално член 9

- *търговският регистър:*

поддържа се от: регионални съдилища в ролята им на съдилища по вписванията

предмет на регистъра: предприятия (предприятие е юридическо лице, което е създадено с цел осъществяване на стопанска дейност с търговска цел чрез вписване в търговския регистър (това включва по-специално дружества, кооперации, унгарски клонове на чуждестранни предприятия, европейски обединения по икономически интереси, европейски кооперативни дружества, еднолични търговци и др.).

правила: Закон V от 2006 г. относно публичността във връзка с дружествата, съдебното регистърно производство и доброволната ликвидация (*a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény*), по-специално членове 24—25.

3 Какви са правните последици, свързани с вписването на вещни права?

1) Вписване на право на собственост

Като цяло собствеността върху недвижимо имущество може да бъде придобита съгласно унгарското право само чрез вписване в регистъра на недвижимото имущество; с други думи, вписването на собственост в регистъра на недвижимото имущество има конститутивно действие (правото се учредява) (принцип на вписването).

В правото обаче се допуска изключение в няколко случая; едното изключение е наследяването. В унгарското право се следва принципът на наследяването по уреден от закона ред (*ipso jure*). Това означава, че наследникът придобива наследственото имущество единствено по силата на закона при откриването на наследството без приемане или друг правен акт (член 7:87 от Гражданския кодекс). Следователно в случай на наследяване собствеността се придобива от наследника в момента на откриване на наследството или смъртта на починалия. Поради тази причина вписването в регистъра на недвижимото имущество на собственост, придобита по наследство, има само *декларативно действие*. Същото важи и за придобиването на имущество въз основа на конкретен завет (*legatum per vindicationem*).

В резултат на наследяването по уреден от закона ред (*ipso jure*) вписването в публичните регистри на собствеността върху други активи има също декларативно действие, ако промяната на собственика настъпва по наследство.

2) Вписване на правото на плодopolзване

Правото на плодopolзване на преживелия съпруг (правото на вдовец(вдовица) възниква по силата на закона. С оглед на това вписването на плодopolзването в регистъра на недвижимото имущество (подобно на вписването на собственост, придобита по наследство) има декларативно действие; следователно самото право не се учредява чрез вписване.

Съгласно член 5:146, параграф 2 от Гражданския кодекс, ако плодopolзване, възникващо въз основа на законодателството, не е вписано в регистъра на недвижимото имущество, това право може да бъде прилагано само срещу недобросъвестен приобретател на имуществото или приобретател, който не е платил каквото и да е възнаграждение за имуществото. Следователно, за да може правото на плодopolзвателя върху недвижимо имущество да се ползва от пълна защита съгласно гражданското право, вписването му в регистъра на недвижимото имущество е необходимо дори и това право се учредява по силата на закона (а не чрез вписване).

4 Съществуват ли специални правила и процедури за адаптирането на вещно право, което лицето притежава съгласно приложимото към наследяването право, в случай че правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не признава такова вещно право?

Да.

Ако бенефициерът по наследство (например наследник или заветник) желае да упражни в Унгария вещно право, учредено по наследство, което не се допуска от унгарското законодателство относно регистъра на недвижимото имущество (или друг регистър в конкретен случай), действието по член 31 от Регламента (адаптиране на вещни права) се извършва в отделна процедура. Тя е известна като „производство по адаптиране“, което се урежда от Закон LXXI от 2015 г.

Производството по адаптиране е безспорно съдебно производство и е от компетентността на съдилищата. Тъй като прилагането на член 31 от Регламента изисква специален опит, само един съд (Централният районен съд на Буда (*Budai Központi Kerületi Bíróság*), функциониращ в Будапеща) действа като съд от първа инстанция за територията на цяла Унгария. Този съд се произнася по въпроси относно това кое друго право може да бъде вписано вместо въпросното право на чуждата държава (или най-близкия еквивалент на право, известно в унгарското право от гледна точка на неговото съдържание и цел). Решението на съда е обвързващо за заявителя.

Лицето, засегнато от наследяването (например наследникът или заветникът), не може да инициира само процедура по адаптиране в качеството му на заявител. Органът, поддържащ публичния регистър (като например поземления регистър), пред който е висяща процедурата по вписване (главно производство), се явява пред съда като заявител.

В хода на производството съдът разглежда чуждестранното законодателство по отношение на въпросното право на чуждата държава. Съдът гарантира по независим начин, че характерът на горепосоченото право е установен, но може също така да прикани лицето, засегнато от наследяването, да приложи информация и всички документи, с които разполага, относно значението на правото на чуждата държава.

В противен случай съдът постановява решението си само въз основа на документи и не приема никакви други доказателства (например от свидетели).

Както заявителят (органът, който поддържа въпросния регистър), така и лицето, засегнато от наследяването, могат да обжалват решението пред Централния районен съд на Буда. Жалбата трябва да бъде адресирана до окръжния съд и да бъде подадена пред съда, който е постановил решението. По жалбата се произнася Окръжният съд на Будапеща-град.

Разходите по това производство се поемат от лицето, засегнато от наследяването, което трябва да ги плати в самото главно производство (т.е. в производството пред органа, който води регистъра).

Последна актуализация: 11/06/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Адаптиране на вещни права - Холандия

1 Кои вещни права биха могли да възникнат в резултат на наследяване съгласно правото на тази държава членка?

В Нидерландия този въпрос е уреден в член 4:182 от Гражданския кодекс (*Burgerlijk Wetboek*).

Член 182 от Гражданския кодекс гласи:

В случай на смърт наследниците наследяват *ipso jure* прехвърлимите права, вещи и авоари на това лице. Първото изречение не се прилага, когато имотът на починалия е разделен съгласно член 13. В този случай съпругът/съпругата наследява *ipso jure* вещите и авоарите на починалия. Той/тя става *ipso jure* длъжник по дълговете на починалия, които не са прекратени в момента на смъртта. Ако престациите са делими, всяка от тях отговаря за част, равняваща се на нейния дял в наследството, освен ако не носят солидарна отговорност.

В Нидерландия се прилага принципът на безусловно право на собственост, според който наследниците поемат *ipso jure* състоянието на починалия. Собствеността над активите и дълговете на наследството се прехвърля по универсално правоприемство на наследниците, които са приели наследството.

В случай на законна делба на наследството (*wettelijke verdeling*), ако починалият не е оставил завещание, преживелият съпруг/съпруга /регистриран партньор получава всички активи и дългове, а наследниците получават единствено иск. Наследниците не носят отговорност за дълговете, свързани с наследяването. Отговорност за дълговете носи единствено преживелият съпруг/съпруга/регистриран партньор, ако се прилага законна делба на имота.

Принципът на безусловно право предполага, че от самото наследство не произтичат вещни права на собственост или права на собственост. В Нидерландия имотът не представлява отделен актив. По отношение на прехвърлянето на активи на имота не се прилагат ограничения, а имотът не може да бъде запориран. Възможно е запорирането на вещи от имота между наследниците.

2 Тези вещни права вписват ли се в регистър на правата върху недвижими или движими вещи и ако да, такова вписване задължително ли е? В кои регистри се вписват и какви са изискванията за вписване и процедурата?

Тъй като самият имот не е отделен актив, не се извършва вписване в регистър.

Удостоверението за наследство или Европейското удостоверение за наследство могат да бъдат вписани в кадастъра, вж. членове 27 и 27а от Закона за кадастъра (*Kadasterwet*). Това дава възможност на наследниците да уведомят за смъртта на собственика и че собствеността им е прехвърлена по универсално правоприемство. Регистрацията обаче не е основно изискване. Без регистрация собствеността също се прехвърля *ipso jure*. Ако след това наследниците разделят активите от имота, е необходимо да го обявят. В такъв случай това представлява прехвърляне по специално правоприемство. Делбата се регулира съгласно член 3:186 от Гражданския кодекс.

Член 186 от Гражданския кодекс гласи:

За прехвърлянето на дяла, разпределен на всеки от съвместните собственици, е необходимо официално обявяване по същия начин, който е предвиден за прехвърлянето.

Дялът, получен от съвместен собственик, се държи със същото право като това, с което е държан от съвместните собственици заедно, преди да бъде извършена делбата.

За официално обявяване на недвижимо имущество или ограничени права върху това имущество в член 3:89 от Гражданския кодекс е предвидено издаването на нотариален акт и вписването му в публичните регистри.

Член 89 от Гражданския кодекс гласи:

Изискваното официално обявяване за прехвърлянето на недвижимо имущество се осъществява чрез нотариален акт, издаден за тази цел между страните, последван от неговата регистрация в публичните регистри, предназначени за тази цел. И приобретателят, и прехвърлителят могат да регистрират нотариалния акт.

В нотариалния акт за официално обявяване точно се посочва правото на прехвърляне; допълнителните условия, които не се отнасят за прехвърлянето, могат да не бъдат включвани в нотариалния акт.

Ако при издаването на нотариалния акт за официално обявяване едната от страните е представлявана от упълномощен представител, пълномощното се посочва точно в акта.

Разпоредбите на този член се прилагат *mutatis mutandis* към официалното обявяване, необходимо за прехвърлянето на друго регистрирано имущество.

3 Какви са правните последици, свързани с вписването на вещни права?

Моля, вж. отговора по-горе.

4 Съществуват ли специални правила и процедури за адаптирането на вещно право, което лицето притежава съгласно приложимото към наследяването право, в случай че правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не признава такова вещно право?

Не, в Гражданския кодекс или Закона за кадастъра не се прилагат специфични правила.

Последна актуализация: 12/08/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Адаптиране на вещни права - Австрия

1 Кои вещни права биха могли да възникнат в резултат на наследяване съгласно правото на тази държава членка?

Съгласно австрийското право наследствената маса се конституира като юридическо лице в правния статут на починалия в момента на смъртта му (член 546 от Общия граждански кодекс — *Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch*). Когато наследственото имущество се прехвърля (*Einantwortung*), наследникът приема правния статут на наследствената маса. Същото се отнася и за нарежданията за придобиване на наследственото имущество от Федералната държава (член 547 от Общия граждански кодекс). Никой не може да придобие наследствено имущество без подходящо правомощие. Обикновено наследствено имущество се придобива след процедура по наследяване чрез прехвърлянето му, т.е. прехвърляне в законно притежание на наследниците (член 797 от Общия граждански кодекс).

2 Тези вещни права вписват ли се в регистър на правата върху недвижими или движими вещи и ако да, такова вписване задължително ли е? В кои регистри се вписват и какви са изискванията за вписване и процедурата?

Съгласно австрийското право придобиването, прехвърлянето, ограничаването и прекратяването на вещни права (право на собственост, сервитутно право, поземлена тежест, право на залог, право на строеж), както и правото на обратно изкупуване, правото на предпочитателно изкупуване и правото на отдаване под наем трябва да бъдат вписани във водения от районните съдилища (*Bezirksgerichte*) имотен регистър. Чрез дерогация от този принцип даден наследник придобива вещни права върху недвижимо имущество още при влизането в сила на прехвърлянето на наследственото имущество, а не едва при вписването на правото му на собственост в имотния регистър. Поради това вписването в имотния регистър има по-скоро декларативен характер. Разпоредбите на член 21 и член 94 от Закона за имотния регистър (*Grundbuchsgesetz*) обаче не допускат действителните права на собственост да бъдат взети предвид, докато правата не бъдат вписани в имотния регистър. Следователно вписването в регистъра срещу (все още невписани) наследници е недопустимо, с няколко изключения, дори и ако съгласно материалното право те вече са собственици на недвижимото имущество. Що се отнася до вписванията в имотния регистър, фактът че прехвърлянето на наследственото имущество е извършено, не следва да се взема предвид, докато правата на собственост на наследниците не бъдат вписани в имотния регистър.

В Австрия вписването на правата на наследниците се третира като случай на поправка на имотния регистър съгласно член 136 от Закона за имотния регистър. Целта е да се поправи липсата на съответствие на имотния регистър с действителното правно положение. Това се прави, когато впоследствие е настъпила правна промяна, която обаче все още не е вписана в имотния регистър. Следователно по своя характер вписването има само декларативен характер. Съгласно посоченото в член 136 от Закона за имотния регистър, за да се обособи вписването, е достатъчно да се представи „доказателство за неточност“. То замества писмените документи, които в противен случай биха били изисквани. Това доказателство се счита за предоставено, ако неточността е явна или доказана чрез публични документи (като например издадено от съда удостоверение за прехвърляне на наследствено имущество или европейско удостоверение за наследство). Дадена неточност се счита за явна, ако например претендирано от молителя многократно прехвърляне на права, които не са вписани в имотния регистър, и свързаното с него универсално правоприемство на имуществото на праводателя произтичат пряко от закона.

Вписванията в имотния регистър се извършват по искане на страните. Служебно вписване е предвидено само в определени изключителни случаи, които не са приложими тук.

3 Какви са правните последици, свързани с вписването на вещни права?

Съгласно австрийското право универсалното правоприемство от наследника се осъществява без вписване в имотния регистър, в момента на влизане в сила на прехвърлянето на наследственото имущество. Следователно вписването в имотния регистър в тези случаи има само декларативен характер.

4 Съществуват ли специални правила и процедури за адаптирането на вещно право, което лицето притежава съгласно приложимото към наследяването право, в случай че правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не признава такова вещно право?

Съгласно австрийското право относно жилищната собственост минималният дял, който е неразривно свързан със собствеността върху жилищен имот, е неделим докато съществува собствеността върху жилището, освен ако не е налице „съдружие на собствениците“ (*Eigentümerpartnerschaft*). Това е правна общност от две физически лица, които заедно са собственици на жилищен имот.

Ако няколко лица са придобили собственост върху минималния дял чрез наследяване, без да сформират „съдружие на собствениците“ — например ако наследственото имущество е уредено в чужбина и правоприемството включва няколко лица — то собствеността им върху имуществото не може да бъде вписана в имотния регистър. Ако е подадена молба за вписване на право на собственост, Съдът по вписванията

трябва да уведоми молителите, че желаното от тях вписване в имотния регистър не може да бъде извършено, и да им даде подходящ срок, в който да уредят придобиването на минимален дял от едно лице или от „съдружие на собствениците“. Ако този срок изтече, без да бъде оползотворен, Съдът по вписванията трябва да организира публична продажба (член 12, параграф 3 от Закона за жилищната собственост от 2002 г. — *Wohnungseigentumsgesetz*).

Последна актуализация: 04/06/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Адаптиране на вещни права - Полша

1 Кои вещни права биха могли да възникнат в резултат на наследяване съгласно правото на тази държава членка?

Вещните права, които подлежат на наследяване, са правото на собственост върху движимо и недвижимо имущество, правото на дългосрочно ползване, ограничените вещни права, като например поземлените сервитути (включително правото на собственост върху господстващия имот), ипотеката и залога (включително обезпечените с тях вземания), правото на собственост върху помещения в жилищна кооперация, правата и задълженията, произтичащи от отношенията на съседство, ревандикационните и отрицателните искове, иска за обратно изкупуване по член 231 от Гражданския кодекс (т.е. иска за изкупуване на земята на лице, което е построило сграда или друго съоръжение върху земята на друго лице). Правото на ползване и личните сервитути не се наследяват.

2 Тези вещни права вписват ли се в регистър на правата върху недвижими или движими вещи и ако да, такова вписване задължително ли е? В кои регистри се вписват и какви са изискванията за вписване и процедурата?

По правило вещните права се вписват в кадастъра и имотния регистър, които се водят от компетентните районни съдилища (съдилищата по вписванията) (*sądy wieczystoksięgowe*). Вписването обаче невинаги е задължително и невинаги има конститутивно действие. Възможно е например чрез наследяване да се придобие право на собственост върху помещения в жилищна кооперация, за което не е създаден кадастър и имотен регистър.

Придобито чрез наследяване право на собственост върху недвижимо имущество, за което е създаден кадастър и имотен регистър, подлежи на вписване в кадастъра и имотния регистър въз основа на подходящ документ, доказващ правоприемството по отношение на вписания в кадастъра и имотния регистър собственик (завещател). Вписването на придобитото по наследство право на собственост няма конститутивно действие. Вписването в кадастъра и имотния регистър е необходимо за учредяването на ипотека. Такова вписване има конститутивно действие, което означава, че правото възниква при вписването му в кадастъра и имотния регистър.

Вписването в кадастъра и имотния регистър, в който вече е вписано ограничено вещно право, има конститутивно действие и е условие за действителността на прехвърлянето на правото.

Изброените по-горе права се вписват в кадастъра и имотния регистър по искане на собственика на недвижимото имущество (сервитутно право на преминаване, придобивна давност) или служебно, например в случай на административно решение.

Молба за вписване се подава в писмен вид до съда по вписванията, като се използва официален формуляр KW-WPIS. Формулярите са достъпни на уебсайта на Министерството на правосъдието и в службите по кадастъра и имотния регистър към районните съдилища.

За да бъде вписано ограничено вещно право върху недвижимо имущество, е достатъчно собственикът да обяви, че такова право е учредено.

За подаване на молба за вписване на право на собственост, дългосрочно ползване или ограничено вещно право в кадастъра и имотния регистър се заплаща фиксирана такса от 200 PLN, освен ако не е предвидено друго в специална разпоредба. Ако молбата се отнася до вписване на дял от право, се начислява част от фиксираната такса, пропорционално на притежавания дял от правото, чието вписване се желае, като размерът на таксата не може да бъде по-малък от 100 PLN.

За молба за вписване в кадастъра и имотния регистър на право на собственост, право на дългосрочно ползване или право на собственост върху помещения в жилищна кооперация, придобито чрез наследяване, завет или делба на наследство или прекратяване на неделима съсобственост, се начислява еднократна фиксирана такса от 150 PLN, независимо от броя на дяловете в тези права. Таксата трябва да бъде платена при подаване на молбата. Молба, за която се дължи фиксирана такса, която не е надлежно платена, ще бъде върната, без да се отправя покана за такова плащане.

3 Какви са правните последици, свързани с вписването на вещни права?

Ограничените вещни права, вписани в кадастъра и имотния регистър, са защитени от принципа на публичното доверие в кадастъра и имотния регистър. Ако не бъдат вписани, те се погасяват в случай на придобиване, извършено при спазване на условията на този принцип. Освен това ограничено вещно право върху недвижимо имущество, което е било вписано в кадастъра и имотния регистър, ще има предимство пред друго такова право, което не е вписано в регистъра.

4 Съществуват ли специални правила и процедури за адаптирането на вещно право, което лицето притежава съгласно приложимото към наследяването право, в случай че правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не признава такова вещно право?

Няма специални процедури.

Последна актуализация: 12/08/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Адаптиране на вещни права - Португалия

1 Кои вещни права биха могли да възникнат в резултат на наследяване съгласно правото на тази държава членка?

УВОДНИ БЕЛЕЖКИ

Преди всичко следва да се отбележи, че вещни права могат да бъдат права на ползване (*direitos reais de garantia*) или права на обезпечение (*direitos reais de garantia*).

Второ, освен вещните права върху материални предмети, част от доктрината защитава съществуването на вещни права върху нематериални предмети.

И накрая, в правото в Португалия се утвърждава принципът на ограничения брой (*numerus clausus*) или изчерпателния характер на вещните права (член 1306 от Гражданския кодекс (*Código Civil*)).

ПРАВА, КОИТО МОГАТ ДА ПОДЛЕЖАТ НА НАСЛЕДЯВАНЕ

На наследяване могат да подлежат съвкупност от права, които не се погасяват при смъртта на техния притежател, а се запазват и след нея. Член 2025 от Гражданския кодекс на Португалия (*Código Civil*) гласи следното по отношение на това какво може да подлежи на наследяване: „1. Правоотношения, които се прекратяват със смъртта на съответния им носител поради техния характер или по силата на закона, не подлежат на наследяване.

2. Отменими права също могат да бъдат погасени при смъртта на притежателя, ако последният е предвидил това.“

Например плодopolзването и вещното право на ползване и обитаване са вещни права, които по силата на закона се погасяват със смъртта на техния притежател (член 1476, параграф 1, буква а) и член 1485 от Гражданския кодекс (*Código Civil*).

Актуалните промени в Гражданския кодекс могат да бъдат намерени на португалски език на адрес:

📄 http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=775&tabela=leis&so_miolo=&

С изключение на плодopolзването, вещното право на ползване и обитаване, вещните права, попадащи в обхвата на някоя от предвидените в член 2025 от Гражданския кодекс ситуации, или други случаи, специално предвидени в други правни разпоредби, останалите вещни права могат по правило да подлежат на наследяване.

Налице са ограничения по отношение на определени права, като например вещни права, касаещи регистрирани оръжия, които могат да подлежат на наследяване само при определени условия, посочени в член 37 от правната рамка за оръжията и боеприпасите (*Regime Jurídico das armas e munições*), който гласи следното:

„1. Придобиването на всяко регистрирано оръжие чрез наследяване на наследственото имущество на починало лице е допустимо с разрешението на националния директор на *pólicia de segurança pública* — PSP (полицията).

2. За целите на предходния параграф наличието на оръжия трябва да бъде декларирано пред PSP в срок от 90 дни от смъртта на предишния собственик или от откриването на оръжията от този, който ги притежава.

3. Националният директор на PSP може да разреши оръжието да бъде регистрирано на името на управителя на наследственото имущество до подялбата на имуществото на починалото лице, като в този случай е задължително оръжието да се предаде на отговорно пазене на PSP.

4. В случай че управителят на наследственото имущество или друг наследник отговаря на законовите условия за притежаване на оръжие, регистрацията може да бъде поискана на негово име, ако то остане в негово притежание.

5. По молба на управителя на наследственото имущество оръжието може да бъде прехвърлено на страна, която отговаря на критериите за притежаването му, като придобиващата страна се избира от заинтересованата страна; или оръжието може да бъде продадено на публична продажба от PSP, като получената сума от прехвърлянето, нетно от такси, се плаща към наследственото имущество.

6. След приключването на делбата оръжието ще бъде предоставено на наследника бенефициер, при условие че отговаря на законовите условия за притежаването му.

7. След като изминат 10 години без каквото и да е искане по отношение на имуществото, то ще бъде обявено за конфискувано от държавата.“

Правната рамка за оръжията и боеприпасите, одобрена със Закон № 5/2006 от 23 февруари 2006 г., може да бъде намерена на португалски език на адрес: 📄 http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=692&tabela=leis&so_miolo=

ВЕЩНИ ПРАВА НА ПОЛЗВАНЕ

В законодателството се предвиждат следните вещни права на ползване (членове 1302—1575 от Гражданския кодекс и правната рамка за разпределеното във времето ползване на собственост (*Regime Jurídico da Habitação Periódica*) са посочени по-долу):

право на собственост (*direito de propriedade*),

съсобственост (*compropriedade*),

собственост върху апартамент (*propriedade horizontal*),

плодopolзване (*usufruto*),

вещно право на ползване и обитаване (*direito real de uso e habitação*),

вещно право на разпределено във времето ползване на собственост (*direito real de habitação periódica*),

право на строеж (*direito de superfície*),

сервитутни права (*servidões prediais*).

Правната рамка за разпределено във времето ползване на собственост е одобрена със Законодателен указ № 275/93 от 5 август 1993 г. и може да бъде намерена на португалски език на адрес: 📄 http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=648&tabela=leis

ВЕЩНИ ПРАВА, СВЪРЗАНИ С ГАРАНЦИИ

В Гражданския кодекс се предвиждат следните вещни права, свързани с гаранции:

отдаване под наем (*Consignação de rendimentos*) — член 656,

залог (*Penhor*) — член 666,

ипотека (*Hipoteca*) — член 686,

изключително право върху недвижим имот (*Privilégios imobiliários*) — член 743 и член 744,

право на задържане (*Direito de retenção*) — член 754 и член 755.

ВЕЩНИ ПРАВА ВЪРХУ МАТЕРИАЛНИ ПРЕДМЕТИ

В член 1302 от Гражданския кодекс се посочва, че предмет на урежданото от този закон право на собственост могат да бъдат само движими или недвижими материални предмети (включително вода).

ВЕЩНИ ПРАВА ВЪРХУ НЕМАТЕРИАЛНИ ПРЕДМЕТИ

Член 1303 от Гражданския кодекс се отнася до интелектуалната собственост, която на свой ред се урежда от Кодекса за индустриалната собственост (*Código da Propriedade Industrial*). В част от доктрината се определя, че интелектуалната собственост е понятие, което включва авторското право и свързаните с него права, както и индустриалната собственост. В португалското право се използват и двете наименования: интелектуална собственост (в Гражданския кодекс) и индустриална собственост (в Кодекса за индустриалната собственост).

Съгласно член 1 от Кодекса за индустриалната собственост в обхвата на индустриалната собственост попадат рибарството, селското стопанство, горското стопанство, животновъдството и добивната промишленост, промишлеността и търговията в тесен смисъл, както и всички природни или произведени продукти и услуги.

Доктрината не е единодушна по отношение на това дали националното право приема правото на собственост и други вещни права върху нематериални предмети, напр. собственост върху търговско предприятие или интелектуална собственост. Този въпрос подлежи на тълкуване от съдилищата.

Кодексът за индустриалната собственост урежда правата по отношение на патенти, полезни модели, полупроводникови изделия, дизайни, търговски марки, награди, лога, наименования за произход и географски указания, както и тяхното изменение и прехвърляне.

Права, произтичащи от патенти и полезни модели, както и топологиите на полупроводниковите изделия, дизайни и търговски марки и други отличителни търговски знаци, могат да се предоставят като залози — член 6 от Кодекса за индустриалната собственост.

Актуализираният текст на Кодекса за индустриалната собственост може да бъде намерен на португалски език на адрес:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?tabela=leis&artigo_id=438A0002&nid=438&nversao=&tabela=leis&so_miolo

По отношение на търговски дружества наследяването на права върху дялови участия или участия в акционерно дружество в резултат на смъртта на един от партньорите и изискванията във връзка с това наследяване се уреждат в Кодекса на дружествата (*Código das Sociedades Comerciais*), а именно:

член 184 по отношение на наследяването в резултат на смърт на член на обикновено партньорство,

член 198, член 225 и член 252, по отношение на наследяването в резултат на смърт на член на дружество с ограничена отговорност,

член 469 и член 475, по отношение на наследяването в резултат на смърт на партньор в командитно дружество.

Актуализираният текст на Кодекса на търговските дружества може да бъде намерен на португалски език на адрес:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=524&tabela=leis&so_miolo=&

2 Тези вещни права вписват ли се в регистър на правата върху недвижими или движими вещи и ако да, такова вписване задължително ли е? В кои регистри се вписват и какви са изискванията за вписване и процедурата?

Да, по правило тези права се вписват в регистър, както е посочено по-долу.

СЛУЖБИ ПО ВПИСВАНИЯТА

В службите по вписванията (*Conservatórias do Registo Predial*) се вписват актове, свързани с правния статут на сгради, включително следните вещни права (член 1 и член 2 от Кодекса за имотния регистър (*Código de Registo Predial*):

правни актове за определяне на учредяването, признаването, придобиването или изменението на права на собственост, плодopolзване, ползване и обитаване, право върху повърхност или сервитутно право;

правни актове за определяне на учредяването или изменението на хоризонтално имущество и правото на разпределено във времето ползване на собственост;

промени в собствеността върху земя, произтичащи от подялбата на земя, промяната на структурата на съсобствеността и делба, както и съответните изменения;

предложение за прехвърляне или обременяване, преференциални клаузи и преференциално разпореждане със завещание, ако са били действително в сила, както и прехвърляне на договорен статут, произтичащ от тези факти;

прехвърляне на имуществото на кредитори;

ипотека, нейното прехвърляне или промяна, прехвърляне на степента на приоритет на съответното вписване и отдаването под наем;

прехвърляне на вземания, обезпечени с ипотека или отдаване под наем, когато прехвърлянето на гаранция е важно;

лизинг за повече от шест години и неговото прехвърляне или преотдавания, с изключение на аренда;

залог по кредит, обезпечен с прехвърляне на ипотека или отдаване под наем, както и всички други действия или договорености, които засягат същите вземания;

всички други ограничения на правата на собственост, подлежащи на вписване съгласно закона;

правни актове, които водят до погасяване на права, тежести или вписани задължения.

Вписването на горепосочените факти е задължително, с изключение на тези, изброени в член 8-А от Кодекса за имотния регистър.

Съгласно член 687 от Гражданския кодекс ипотека трябва да бъде вписана или в противен случай няма да бъде призната по отношение на страните.

Условията за вписване на земя се определят в следните правни разпоредби от Кодекса за имотния регистър:

тези, подлежащи на задължението за вписване, както и крайните срокове и допустимостта на права върху недвижим имот, са посочени в член 8- В, член 8- С, член 8- D и член 9,

предварителното вписване, продължаването на вписване — и по-специално принципът на наследяване на правото на собственост и освобождаването от предварително вписване в дневника за покупките въз основа на делба/наследяване — са определени в членове 34 и 35,

Допустимостта за подаване на заявление за вписване и възможността за представителство са предвидени в членове 36—39,

Формата и средствата за подаване на заявление за вписване — и по-специално правото да се извърши вписване по електронен път — са посочени в членове 41—42-А,

Документите, които трябва да бъдат представени, са тези, предвидени в членове 43—46.

Кодексът за имотния регистър може да бъде намерен на португалски език на адрес: http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=488&tabela=leis

По-подробна информация относно заявления във връзка с имотния, търговския и автомобилния регистър, като например начина за изпращане на заявлението, изискванията и услугите, е достъпна онлайн на адрес: <http://www.irm.mj.pt/sections/empresas>.

СЛУЖБИ НА ТЪРГОВСКИЯ РЕГИСТЪР

В службите на търговския регистър се вписват актове, предназначени да популяризират правния статут на отделни търговци, търговски дружества, гражданскоправни сдружения в търговски формат и еднолични предприятия с ограничена отговорност. В службите на търговския регистър се извършват вписвания и на определени актове, касаещи правния статут на кооперации, публични предприятия, допълнителни групи предприятия и европейски обединения по икономически интереси.

Актовете, определени в член 15 от Кодекса за търговския регистър (*Código de Registo Comercial*), трябва да бъдат вписани в регистъра към службите на търговския регистър, а именно:

„Член 15 (Актове, подлежащи на задължително вписване)

1. Вписването на актовете, посочени в член 3, параграф 1, букви а) — с) и е) — z) и параграф 2, член 4, член 5, букви а), е) и f), членове 6, 7 и 8 и член 10, букви с) и d), е задължително.
2. С изключение на предвиденото в следващите параграфи, вписването на актовете, посочени в предходния параграф, трябва да бъде поискано в срок от два месеца от датата на издаване.
3. Актовете, посочени в член 5, букви а), е) и f), трябва да бъдат поискани в срок до два месеца от датата на публикуване на указа за тяхното определяне.
4. Заявлението за вписване на сметки на дружество и сметките на едноличните предприятия с ограничена отговорност трябва да бъде подадено до 15-ия ден от седмия месец след края на финансовата година.
5. Исковете, решенията, процедурите и обезпечителните мерки, предвидени в член 9, също подлежат на задължително вписване.

6. Вписването на временно разпореждане не е задължително, ако заявлението за вписване на поисканата обезпечителна мярка вече е било подадено, като вписването му не е задължително също и ако заявлението за вписване на главния иск вече е било подадено.
7. Вписването на исковите и на временните разпореждания за спиране на дружествени решения трябва да бъде поискано в срок до два месеца от датата на предложението за тях.
8. Вписването на окончателни решения, постановени по искове и разпорежданията, посочени в предходния параграф, трябва да бъде поискано в срок до два месеца от постановяване на окончателното и неподлежащо на обжалване решение.“

Условията за вписване в търговския регистър са определени в членове 28—53 от Кодекса за търговския регистър.

Съгласно член 32, параграфи 1 и 2 от Кодекса за търговския регистър:

на вписване подлежат само актове, установени в документи, които ги обосновават законово,

документи, написани на чужд език, могат да бъдат приети само когато са преведени, освен ако не се отнасят до факти, които подлежат на вписване чрез транскрипция, написани са на английски, френски или испански език и компетентното длъжностно лице говори свободно съответния език.

Що се отнася до фискалните задължения, съгласно член 51, параграф 1 от Кодекса за търговския регистър никой акт, за който се заплащат такси от фискален характер, не може да бъде вписан окончателно, без данъчните задължения да бъдат платени или обезпечени.

Кодексът за търговския регистър може да бъде намерен на португалски език на адрес: http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=506&tabela=leis

РЕГИСТРАЦИЯ НА ЦЕННИ КНИЖА

Наред с другите, определени по закон, като ценни книжа са допустими следните:

дялове и акции,

облигации,

собствен капитал,

дялове в колективни инвестиционни предприятия,

права във връзка с отговорността по отношение на ценните книжа, посочени в предходните точки, при условие че отговорността обхваща цялата емисия или серия или е предоставена към момента на емитирането,

автономни гаранции,

други документи, представляващи съизмерими правни ситуации, при условие че е възможно да бъдат прехвърлени на пазара.

Ценните книжа са в поименна форма (член 52 от Кодекса за ценните книжа на Португалия (*Código de Valores Mobiliário*)).

Придобиването на ценни книжа, както и учредяването, изменението или погасяването на плодopolзване, залог или други правни положения, които обременяват ценните книжа, се регистрира (по правило с емитиращото предприятие или с управляващото предприятие) и може да подлежи на наследяване.

Регистрирането на ценни книжа, регистриращите органи, изискванията за регистрация, последиците от регистрирането върху установяването, прехвърлянето и упражняването на права и наследяването на такива права се различават в зависимост от посочените по-горе категории имущество.

Този въпрос се урежда от Кодекса за ценните книжа на Португалия, одобрен със Законодателен указ № 486/99 от 13.11.1999 г., чийто актуализиран текст може да бъде намерен на португалски език на адрес:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=450&so_miolo=&tabela=leis&nversao=

РЕГИСТРИ НА МОТОРНИ ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА

Факти, свързани с правния статут на моторните превозни средства и техните ремаркета, се вписват в регистрите на моторните превозни средства (*Conservatórias do Registo Automóvel*).

За целите на регистрацията за превозни средства се считат моторните превозни средства и техните ремаркета, които подлежат на регистрация съгласно Кодекса за магистралите (*Código da Estrada*).

Член 117 от Кодекса за магистралите гласи, че превозните средства и ремаркетата подлежат на задължително регистриране. Актуализираният

текст на Кодекса за магистралите, одобрен със Законодателен указ № 114/94 от 3 май 1994 г., може да бъде намерен на португалски език на адрес:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_estrutura.php?tabela=leis&artigo_id=&nid=349&nversao=&tabela=leis&so_miolo=

В член 5 от Кодекса за регистрацията на моторните превозни средства (*Código de Registo Automóvel*) се предвижда следното по отношение на задължителното регистриране на моторните превозни средства:

„Член 5

1. На вписване подлежат следните:

a) право на собственост и на плодopolзване;

b) запазване на правото на собственост, определено в договори за продажба на моторни превозни средства;

c) ипотеката, нейното изменение и прехвърляне, както и прехвърляне на степента на приоритет на съответното вписване;

d) финансовият лизинг и прехвърлянето на права, произтичащи от него;

e) отдаване под наем за срок, по-дълъг от една година, когато съответният договор води до възникването на очакване за прехвърляне на собственост;

f) определяне на превозното средство за отдаване под наем без шофьор;

g) прехвърлянето на вписани права или кредити, както и залогът, наложеният временен запор и запорът върху вземанията по такива кредити;

h) запорът, временният запор, описът или конфискацията, конфискацията в рамките на наказателно производство или всякакви други съдебни или административни мерки или действия, които засягат свободното разпореждане с превозни средства;

i) тежестите във връзка с неотчуждимостта или неналичиято, предвидени в данъчното законодателство;

j) погасяването или изменението на вписани по-рано права или задължения, промяна в структурата на името или стойността и промяна на обичайното местопребиване или седалището на собствениците, плодopolзвателите или лизингодателите на превозните средства;

l) всички други актове, подлежащи на вписване по закон.

2. Актовете посочени в точки a), b), d), e), f) и i) и вписването на промяната на името или стойността и обичайното местопребиване или седалището на собствениците, плодopolзвателите и лизингодателите на превозните средства.

3. Вписването на правото на собственост в случай на наследствена приемственост се отменя, когато наследникът(наследниците) възнамеряват да прехвърлят превозното средство.“

Моторните превозни средства не могат да бъдат залагани — член 8 от Кодекса за регистрация на автомобилите

Условията за регистрацията на моторните превозни средства са определени в член 11 от Кодекса за регистрация на моторните превозни средства:

„Член 11

1. Нито едно действие, което е отбелязано в удостоверение за регистрация или което се отнася до премахването или изменението на фактите, записани в него, не може да бъде извършено без представянето на предварително издаденото удостоверение.

2. Разпоредбите на предходния параграф не се прилагат:

а) в случай на загуба или повреда на удостоверението за регистрация;

б) в случаите, когато заявленията за регистрация на моторни превозни средства са подадени по интернет.

3. Когато регистрацията е поискана от заинтересована страна, която не притежава удостоверението за регистрация, регистраторът трябва да уведоми притежателя на въпросното удостоверение съгласно параграф 2 от предходния член, без да се засяга регистрацията.

4. Ако не е подадено уведомление или ако удостоверението не е изпратено на регистратора в установения срок, регистраторът иска този документ да бъде иззет от всеки административен или полицейски орган.“

Регистрацията на моторни превозни средства се урежда от Законодателен указ №54/75 от 12 декември 1975 г., който може да бъде намерен на адрес:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=598&tabela=leis

НАЦИОНАЛЕН РЕГИСТЪР НА ВЪЗДУХОПЛАВАТЕЛНИТЕ СРЕДСТВА

Въздухоплавателно средство или отделно оборудване (двигател, ротор, въздушно витло и др.) трябва да бъде регистрирано в Националния регистър на въздухоплавателните средства.

Заявлението за регистрация се подава чрез използвана на формуляра, който се придружава от следните документи:

документ за продажба или друг документ, доказващ продажбата,

удостоверение за бракуване в регистъра за въздухоплавателни средства на държавата на предишната регистрация или удостоверение за липса на регистрация,

удостоверение за митническо оформяне, в случай че въздухоплавателното средство е внесено от държава извън ЕС,

Две снимки на въздухоплавателното средство, една в профил и една анфас, с изрисувани национални и регистрационни знаци, във формат 9x12, без рамки и разпечатани в неутрални цветове.

Документи, издадени в чужди държави, трябва да съдържат подписите на лицата, които надлежно са ги заверили нотариално и са ги легализирали с положен апостил, в съответствие с разпоредбите на член 3 и член 4 от Хагската конвенция от 5 октомври 1961 г. за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове, ратифицирана със Законодателен указ № 48450 от 24 юни 1968 г., или да са надлежно заверени нотариално и легализирани от португалски дипломатически или консулски представител в тази държава.

Документи, издадени в Португалия от юридическо лице, трябва да са подписани от признатите по закон законни представители с думите „надлежно упълномощени при надлежно упражняване на своите правомощия.“

Допълнителна информация може да бъде намерена на уебсайта на Националния орган за гражданска авиация (*Autoridade Nacional de Aviação Civil*)

): <http://www.anac.pt/vPT/Generico/Aeronaves/RegistoAeronauticoNacional/RegistodeAeronaves/Paginas/RegistodeAeronaves.aspx>

РЕГИСТЪР НА ПЛАВАТЕЛНИТЕ СЪДОВЕ

Регистрацията на плавателни съдове се урежда от Общата разпоредба за пристанищните власти (*Regulamento Geral das Capitanias*) —

Законодателен указ № 265/72 от 31 юли 1972 г. — в последната ѝ версия, която може да бъде намерена на адрес:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=1721&tabela=leis&ficha=1&pagina=1&so_miolo=&

Освен това се прилага Законодателен указ № 96/89 от 28 март 1989 г. за установяване на Международен регистър на плавателните съдове на Мадейра и Министерска заповед за изпълнение № 715/89 от 23 август 1989 г., която урежда определени аспекти от него.

Съгласно тази правна рамка:

националните плавателни съдове, с изключение на тези, принадлежащи на Флота, трябва да имат вписано право на собственост, за да извършват дейност съгласно която са квалифицирани,

търговските плавателни съдове също подлежат на търговска регистрация съгласно съответното право,

националните плавателни съдове се регистрират в морските служби, с изключение на съдове за развлечения, които се регистрират в организациите, посочени в действащата правна уредба,

в случай на нови придобивания или нови конструкции е компетентна морската служба, посочена в съответното разрешение,

в случай на придобиване или замяна на конструкции е компетентна морската служба, в която са регистрирани заменените части,

плавателен съд, който е построен или придобит на пристанище в която и да е част от националната територия, може да бъде продаден или

регистриран на друго пристанище в рамките на същата територия или на друга част от нея, при условие че има съответното разрешение,

малки плавателни съдове, дори и да са спасителни лодки, малки спомагателни риболовни кораби и малки немоторни крайбрежни плавателни съдове без платна, като например малки лодки, скифове, надуваеми лодки и водни колела, предназначени за използване до 300 м от бреговата линия при отлив, не подлежат на регистрация, но попадат в обхвата на компетентността на морския орган, който отговаря за издаването на лицензи за тяхната експлоатация.

Изискванията за регистрация на плавателни съдове са определени в член 77 от Общата наредба за пристанищните власти.

Що се отнася до регистрацията на плавателни съдове в случай на наследяване при смърт:

в случай на наследяване измененията в регистрацията се основават на удостоверяване на акта за делба или на таблицата с дялове и съответното решение за ратификация, придружено от документ, издаден от компетентната финансова служба, потвърждаваща, че съответният данък върху наследството (член 82, параграф 2 от Общата наредба за пристанищните власти) е платен, обезпечен или не е дължим,

чуждестранни плавателни съдове, придобити чрез наследяване въз основа на иск, предявен пред португалските съдилища, се регистрират в морската служба, определена от по-висшестоящия орган (член 75, параграф 3 от Общата наредба за пристанищните власти).

Регистрация на оръжия

Оръжията и боеприпасите подлежат на задължително деклариране и регистрация от PSP (Полицията за обществена сигурност).

Прилага се вече посочената по-горе законодателната рамка за оръжията и боеприпасите, като изискванията за деклариране и регистрация са изложени в нея.

Наследяването в резултат на смърт подлежи на изискванията, определени в член 37 от посочената по-горе рамка за оръжията и боеприпасите.

Регистрацията на интелектуална собственост се извършва в Националния институт за индустриална собственост (*Instituto Nacional da Propriedade Industrial*).

Предоставянето на патенти, полезни модели, полупроводникови изделия и дизайн или модел, регистрация на търговски марки, награди или лога, регистрация на наименование за произход и географско указание се извършва от Националния институт за индустриална собственост, като съответните заявления трябва да се подадат до него.

Изискванията за и последиците от подаването на заявленията за предоставяне или регистрация са определени в Кодекса за индустриалната собственост за всяка от горепосочените категории, без да се засяга законодателството на Европейския съюз и приложимите международни конвенции.

За практическа информация относно начина на подаване и изготвяне на заявление за предоставяне или регистрация можете да направите справка с уебсайта на Националния институт за индустриална собственост: <http://www.marcaspatentes.pt/index.php?section=69>

3 Какви са правните последици, свързани с вписването на вещни права?

По правило вписването на вещни права върху недвижимо имущество няма конститутивен характер на право на придобиване по закон. За други категории имущество обаче това правило може да включва изключения, предвидени в специални правни разпоредби.

ПОСЛЕДИЦИ ОТ ВПИСВАНЕТО НА ЗЕМЯ

Последиците, свързани с вписването на вещни права върху недвижим имот, са тези, предвидени в членове 4—7 от Кодекса за имотния регистър, както следва:

„Член 4 (Последици между страните)

1. Актове, подлежащи на вписване, могат да се използват като основание между самите страни или между техните наследници дори и да не са били вписани.
2. Горепосочената разпоредба се прилага по отношение на актове, представляващи ипотека, последиците от която за самите страни зависят от извършването на вписването.“

„Член 5 (Изпълнителна сила по отношение на трети страни)

1. Актове, подлежащи на вписване, ще имат последици спрямо трети страни само след датата на вписването им.
2. Разпоредбите на предходния параграф не се прилагат в следните случаи:
 - a) придобиването по давност на правата, посочени в член 2, параграф 1, буква а),
 - b) видими сервитути,
 - c) актове, свързани с неопределени вещи, когато те не са надлежно посочени и уточнени.
3. При липсата на вписване заинтересованата страна не може да бъде принудена да извърши такова нито от тези, които са задължени да насърчават подобно вписване, нито от техните наследници.
4. За целите на вписването трети страни са тези, които са придобили взаимно несъвместими права от общ източник.
5. Невписан лизинг за период, по-дълъг от шест години, не подлежи на изпълнение спрямо трети страни.“

„Член 6 (Приоритет на вписване)

1. Първото вписано право има предимство пред последващите вписани права по отношение на същите вещи, по реда на датата на вписване, а ако датата е една и съща, според времевия ред на подаване на съответните заявления.
2. (Отменен)
3. Вписване, което става окончателно, запазва приоритета, който е имало, докато е било временно.
4. В случай на отказ вписване, направено след подадена жалба, която се счита за мотивирана, запазва приоритета, съответстващ на подаването на отказания документ.“

„Член 7 (Презумпции, произтичащи от вписването)

Окончателното вписване представлява презумпция, че правото съществува и се отнася до вписания притежател при точните условия, определени от вписването.“

ПОСЛЕДИЦИ ОТ ТЪРГОВСКАТА РЕГИСТРАЦИЯ

Последиците от търговската регистрация произтичат гласно от разпоредбите на членове 11—14 от Кодекса за търговския регистър, както следва:

„Член 11 (Презумпции, произтичащи от вписването)

Вписването чрез окончателен препис представлява презумпция, че правното положение съществува при точните условия, съгласно които е определено.“

„Член 12 (Приоритет на вписвания)

Първият вписан акт е с предимство пред последващите такива по отношение на същите дялове или дружествени холдинги според реда на съответното заявление.“

„Член 13 (Последици между страните)

1. Актове, подлежащи на вписване, могат да се използват като основание между самите страни или между техните наследници дори и да не са били вписани.
2. Изключения от предходния параграф са учредителните актове на дружествата и измененията към тях, към които се прилагат разпоредбите на Кодекса на дружествата (*Código das Sociedades Comerciais*) и законодателството относно европейските акционерни дружества.“

„Член 14 (Изпълнителна сила по отношение на трети страни)

1. Актове, подлежащи на вписване, ще имат последици спрямо трети страни само след датата на вписването им.
2. Актове, подлежащи на вписване и задължително публикуване в съответствие с член 70, параграф 2, ще имат последици спрямо трети страни само след датата на публикуване.
3. При липсата на вписване заинтересованите страни не могат да бъдат принудени да извършат такова нито от техните законни представители, на които е възложено да насърчават такова вписване, нито от техните наследници.
4. Разпоредбите на този член не засягат разпоредбите на Кодекса на дружествата и законодателството, приложимо по отношение на европейските акционерни дружества.“

ПОСЛЕДИЦИ ОТ РЕГИСТРАЦИЯ НА ЦЕННИ КНИЖА

Последиците от регистрацията на ценни книжа могат да бъдат намерени в рамките на горепосочения Кодекс за ценните книжа (*Código dos Valores Imobiliários*) и се различават според съответната категория ценни книжа. Регистрацията може да има конститутивно действие по отношение на определени категории ценни книжа (член 73 от горепосочения Кодекс за ценните книжа).

ПОСЛЕДИЦИ ОТ РЕГИСТРАЦИЯТА НА ОСТАНАЛИТЕ КАТЕГОРИИ ВЕЩИ, ПОСОЧЕНИ ПО-ГОРЕ

Последиците от регистрацията на оръжия, въздухоплавателни средства, плавателни съдове, моторни превозни средства и интелектуална или индустриална собственост могат да бъдат намерени във вече посоченото специално законодателство за всяка от тези категории вещи.

4 Съществуват ли специални правила и процедури за адаптирането на вещно право, което лицето притежава съгласно приложимото към наследяването право, в случай че правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не признава такова вещно право?

Правните разпоредби, които могат да се прилагат по отношение на адаптирането на вещни права в случаи на наследяване, са по принцип член 15 от Гражданския кодекс (напр. когато адаптирането се извършва от съда в рамките на съдебен процес) и член 43-А от Кодекса за имотния регистър (напр. когато адаптирането се извършва от регистратор в документ за регистрация).

Член 15 от Гражданския кодекс (допустимост)

„Компетентността, определени със закон, обхваща само онези правила, които по силата на тяхното съдържание и функция съгласно този закон са част от системата на доктрината, посочена в съгласителната норма.“

Член 43-А от Кодекса за имотния регистър (доказателства от чуждестранно право)

„Когато жизнеспособността на заявлението за регистрация трябва да се оценява въз основа на чуждестранно право, заинтересованата страна трябва да докаже неговото съдържание чрез подходящ документ.“

Освен тези правни разпоредби са налице и правила относно тълкуването, разработени чрез доктрина. Според тези правила на доктрината широкото понятие за адаптиране обхваща поне две различни ситуации.

Адаптиране в най-тесния смисъл, което може да се случи, когато е налице технически проблем, произтичащ от прилагането на два различни закона относно наследяването. Например в случай на осиновено дете, чиито осиновители и биологични родители са починали, ако правото на държавата X се прилага за наследяване, произтичащо от смъртта на осиновителите, а правото на държавата Y се прилага за наследяване, произтичащо от смъртта на биологичните родители, това може да доведе до резултат, който не е предвиден от нито една от съответните правни системи (напр. в крайна сметка осиновеното дете не е наследник нито на осиновителите, нито на биологичните родители). Съдът трябва да реши този проблем чрез адаптиране.

Друга ситуация, при която не става въпрос за адаптиране в тесния смисъл на думата, а по-скоро за заместване/транспониране настъпва, когато една доктрина, залегнала в друго право, се заменя с доктрина, позната в националното законодателство.

Понятието за заместване/транспониране осигурява по-подходяща рамка за случаите на адаптиране на вещни права, както е посочено в член 31 от Регламент № 650/2012. Например случаят на заместване на доктрината за „отдаването под наем“ (която е залегнала в правото на друга държава, но не съществува в португалското законодателство) с вещното право върху повърхност (залегнала в португалското законодателство).

Такова заместване/транспониране може да извърши както съдът, когато става въпрос за съдебен процес, така и регистраторът към момента на вписване. Решението за вписване може да бъде обжалвано пред съда (членове 140—146 от Кодекса за имотния регистър).

ЗАБЕЛЕЖКА

Информацията, включена в настоящия информационен лист, не е нито изчерпателна, нито обвързваща по отношение на звената за контакт, съдилищата или други субекти и органи. Макар че се актуализира редовно, тя може да не съдържа всички преразглеждания на закона и следователно не може да замести по всяко време позоваването на действащите правни текстове.

Последна актуализация: 12/08/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Адаптиране на вещни права - Румъния

1 Кои вещни права биха могли да възникнат в резултат на наследяване съгласно правото на тази държава членка?

Освен правото на собственост или дял от правото на собственост, чрез наследяване могат да бъдат придобити следните вещни права:

1. Право на плодopolзване
2. Право на ползване
3. Право на обитаване
4. Право на строеж
5. Сервитутно право

В румънското право не се допуска законни наследници да избират в контекста на правопримеството между дял от наследственото имущество, на който ще имат право, и правото на плодopolзване върху наследственото имущество. Като се има предвид, че правата на плодopolзване, на ползване и на обитаване, от които се възползва дадено физическо лице, са преди всичко пожизнени и се погасяват със смъртта на правоимащото лице, те не могат да бъдат придобити чрез правопримество, а въз основа на разпореждане в случай на смърт (*mortis causa*). Завещателят може да наложи определени граници по отношение на упражняването на тези и на други вещни права.

Също така, когато починалото лице е било притежател на вещно обезпечение (залог върху движима вещь или ипотека върху недвижим имот, залог и др.), това право ще бъде прехвърлено чрез наследяване заедно с обезпеченото вземане.

Специална ситуация възниква, когато преживелият съпруг не притежава вещно право да ползва жилище. След откриването на наследството такова лице се ползва от законно право на обитаване на жилището, в което е живяло заедно с починалото лице, ако въпросното жилище е част от активите, съставляващи наследството, макар че при определени обстоятелства е възможно другите наследници да поискат правото на обитаване да бъде ограничено или да има промяна на мястото на обитаване. Придобитото при такива условия право на обитаване не може да бъде използвано за парична печалба от преживелия съпруг, тъй като той няма правото например да отдава жилището под наем. Правото на обитаване се погасява чрез делба, но не по-рано от една година след датата на откриване на наследството. В случай на повторен брак на преживелия съпруг това право се погасява дори преди края на едногодишния срок.

2 Тези вещни права вписват ли се в регистър на правата върху недвижими или движими вещи и ако да, такова вписване задължително ли е? В кои регистри се вписват и какви са изискванията за вписване и процедурата?

Обикновено прехвърлянето чрез наследяване влиза в сила от датата на откриване на наследството с настъпване на смъртта на притежателя на правото и не е необходимо да се вписва в регистър.

В съответствие с Гражданския кодекс се извършва публикуване в поземления регистър, в Електронния архив за обезпечителни интереси в областта на движимо имущество, в регистъра на дружествата, както и други, предвидени от закона форми на публикуване. Към момента вписването в регистър не означава задължително учредяване на право, а по-скоро гарантира публикуването и изпълнителната сила на вписаните права.

Вписването в поземления регистър на вещни права върху недвижимо имущество учредява право, но само след приключване на съответната кадастрална дейност във всяка административно-териториална единица и след откриването при поискване или служебно на досие на имот за

съответните недвижими имоти. Въпреки това в съответствие с Гражданския кодекс дори в този случай вещни права ще бъдат придобити без вписване в поземления регистър, когато те са възникнали в резултат на наследяване. Вписване в регистъра ще бъде необходимо обаче преди наследникът да има правото на разпореждане между живи (inter vivos) във връзка с: продажба, дарение, ипотeka и др.

За целите на публикуването вещните права ще бъдат вписани в други регистри (напр. вписване в Електронния архив за обезпечителни интереси в областта на движимо имущество в резултат на прехвърлянето на обезпечено вземане чрез наследство), ако прехвърленото право не е било вписано.

Вписването в регистъра се извършва въз основа на документ, с който се установява статута на наследника (удостоверение на наследство, съдебно решение).

3 Какви са правните последици, свързани с вписването на вещни права?
Вписване в регистрите се извършва за целите на публикуването и с оглед на гарантиране на изпълнението спрямо трети страни. По отношение на последиците от вписването в поземления регистър на вещни права върху недвижимо имущество, придобито чрез наследство, вж. отговора по-горе.

4 Съществуват ли специални правила и процедури за адаптирането на вещно право, което лицето притежава съгласно приложимото към наследяването право, в случай че правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не признава такова вещно право?

В съответствие с правните разпоредби (Закон № 206/2016), заявленията за адаптиране на вещните права в съответствие с член 31 от въпросния регламент се разглеждат от съдилищата.

Последна актуализация: 31/05/2019
Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Адаптиране на вещни права - Словакия

1 Кои вещни права биха могли да възникнат в резултат на наследяване съгласно правото на тази държава членка?

А — Права на собственост (членове 123—151 от Гражданския кодекс):

- 1/ изключителна собственост
- 2/ съсобственост (делима и неделима съпружеска имуществена общност)

Б — Права върху имуществото на други лица (членове 151a—151v от Гражданския кодекс)

- 1/ залози (възникване на вземания, особен залог)
- 2/ сервитутни права
- 3/ права на задържане

Правото на собственост се прехвърля по наследство от завещателя на наследника(наследниците) на датата на смъртта на завещателя.

Прехвърлянето на собственост върху недвижимо имущество трябва **винаги** да се вписва в имотния регистър.

Залозите се използват за обезпечаване на вземания и свързаните с тях такси, като на залогодателя се дава право да получи или да поиска удовлетворяване на задължението от залога („гаранцията“), ако задължението не е погасено своевременно.

Залог се учредява с писмен договор, със споразумение за уреждане на наследство, сключено между наследниците, с решение на съд или на административен орган или със законодателен акт и обикновено влиза в сила при вписването му в регистъра.

Сервитутните права ограничават собствениците на недвижими имоти в полза на други лица, като ги задължават да толерират, да се въздържат от и да изпълняват определени действия. Правата, съответстващи на сервитутни права, се свързват или със собственост върху конкретен недвижим имот (като например правото на преминаване през земя), или с конкретно лице (пожизнена аренда).

Сервитутни права, свързани със собственост върху недвижим имот (поземлени сервитути), се предават на придобиващата страна заедно с правото на собственост върху имуществото. Сервитутни права, свързани с физическо лице (лични сервитути), се погасяват в момента на смъртта на лицето, от чието име са били учредени.

Правото на задържане дава право на лице да задържи движима вещ, която е задължено да предаде, за да обезпечи паричното си вземане срещу лице, на което в противен случай е задължено да предаде вещта. Имущество, придобито чрез произволни или измамни средства обаче, не може да бъде задържано. Въз основа на правото на задържане при изпълнение на съдебно решение взискателят има право на привилегировано удовлетворение от постъпленията от задържаното имущество пред други кредитори, включително заложни кредитори.

2 Тези вещни права вписват ли се в регистър на правата върху недвижими или движими вещи и ако да, такова вписване задължително ли е? В кои регистри се вписват и какви са изискванията за вписване и процедурата?

А — Права на собственост върху недвижимо имущество, жилищен недвижим имот и нежилищни помещения трябва винаги да се вписват в имотния регистър, което обикновено има обвързващ ефект. По отношение на договори за прехвърляне на имущество правата на собственост не влизат в сила, докато тези договори не бъдат вписани във въпросния регистър. С други думи, вписването в регистъра има конститутивно действие.

В случай на смърт последиците от вписването са различни, тъй като едва когато бъде направено вписването, прехвърлянето на собствеността върху наследника се декларира със задна дата на датата на смъртта съгласно производството по наследяване. Тази процедура се урежда от Закона за имотния регистър ¹ 162/1995, като вписването на прехвърлянето на собствеността при приключване на производството по наследяване е задължително. Заявлението за вписване в имотния регистър се подава от нотариус, натоварен от съда с производството по наследяване, или от друго упълномощено лице (наследник). Заявлението се подава в отдел „Кадастър“ на териториално компетентната районна служба.

Правото на собственост върху определени движими вещи трябва да бъде вписано в съответните регистри. Тези регистри включват: Търговския регистър (Закон № 530/2003 за Търговския регистър) — съдилищата по вписванията са районните съдилища, заседаващи в седалището на окръжния съд;

Регистъра на моторните превозни средства, за който отговаря районната инспекция за движение по пътищата към полицията;

Службата за индустриална собственост в Банска Бистрица, която е компетентна за цяла Словакия, регистрира патенти, търговски марки, дизайн и други данни, обект на право на собственост;

Централният депозитар за ценни книжа — прехвърляне на поименни ценни книжа — Централният депозитар за ценни книжа на Словашката република също е компетентен за цяла Словакия;

Морския регистър — регистрация на плавателни съдове за отход — Морският регистър на Словашката република, който се поддържа от Словашкото министерство на транспорта и строителството, е компетентен за цяла Словакия.

Б — Права върху имуществото на друго лице

В регистрите се вписват също така правата върху имуществото на други лица, което ограничава начина, по който собственикът може да се разпоредва с имуществото. Обикновено залозите по отношение на недвижимо имущество, жилищен и нежилищен недвижим имот **се учредяват** при вписването им в имотния регистър.

1/ Правото на задържане по отношение на движима вещь се учредява при вписване в Централния нотариален регистър на правата на задържане (членове 73г—73и от Закон № 323/1992 за нотариусите и нотариалните дейности (Нотариален кодекс) и вътрешните правила на Нотариалната камара), който се поддържа от Нотариалната камара; където съществува отделен регистър за въпросното имущество, вписването се извършва в този регистър (както е посочено в точка А по-горе). Правото на задържане, промяната на информацията относно право на задържане и изпълнението на правото се вписват от нотариус въз основа на искане от упълномощено лице, както е определено в съответното законодателство. Същото се прилага и при заличаване на право на задържане от Регистъра на правата на задържане. Лицата, подали заявление за вписване, трябва да докажат самоличността си пред нотариуса; или, ако подават заявлението от името на друго лице, трябва да представят доказателство, че са упълномощени да го направят. Лицата, подаващи заявление за учредяване на залог, трябва да предоставят на нотариуса цялата необходима по закон информация, която след това се вписва в регистъра на залозите. Когато залогът се учредява чрез договор за наследство, сключен между наследниците или с решение на съд или на административен орган, лицето, което подава заявлението за вписване на залога, трябва да предостави на нотариуса решението за учредяване на залога.

2/ Поземлени сервитути се учредяват при вписване в имотния регистър.

3/ Правата на задържане, които са допустими само по отношение на движими вещи, не подлежат на вписване.

3 Какви са правните последици, свързани с вписването на вещни права?

В случай на смъртта на завещателя правото на собственост се прехвърля върху наследника от датата на смъртта на завещателя. Вписването в регистъра има само декларативно действие.

4 Съществуват ли специални правила и процедури за адаптирането на вещно право, което лицето притежава съгласно приложимото към наследяването право, в случай че правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не признава такова вещно право?

От 1 декември 2015 г. е в сила член 67а от Закон № 97/1963 относно международното частно право и Процедурния правилник, който дава възможност за адаптиране на вещно право, мярка или разпореджане, обявени в чуждестранно решение. Когато се постановява решение относно декларацията за изпълняемост на чуждестранно решение за наследяване, включващо вещно право, законът урежда адаптирането на непознатото вещно право в рамките на това производство.

Последна актуализация: 12/08/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Адаптиране на вещни права - Швеция

1 Кои вещни права биха могли да възникнат в резултат на наследяване съгласно правото на тази държава членка?

По принцип всяко лице, което получава имущество по наследство, го придобива с *пълни права на собственост*. Ако починалият е бил семеен, наследственото имущество се полага на преживелия съпруг, който разполага със *свободно право на разпореджане*. Това означава, че докато съпругът(ата) е жив(а), той/тя може да постъпва с имуществото както реши, дори да го използва напълно, но не може да се разпоредва с него чрез завещание. Съпругът(ата) не може също така да намалява значително имуществото си чрез дарение или друго подобно действие, без да вземе надлежно предвид наследниците на първия починал.

Освен това починалият може да определи чрез завещание получаването на *правото на плодopolзване* върху имуществото от дадено лице. Освен ако не е посочено друго в завещанието, плодopolзвателят управлява имуществото и има право на всички приходи от него, но винаги трябва да плаща всички необходими разходи във връзка с имуществото. Плодopolзвателят трябва също така винаги да взема предвид правата и висшите интереси на собственика и не може да прехвърля правото на плодopolзване. Собственикът на имуществото не може да го прехвърля или да се разпоредва с него по друг начин без съгласието на плодopolзвателя.

2 Тези вещни права вписват ли се в регистър на правата върху недвижими или движими вещи и ако да, такова вписване задължително ли е? В кои регистри се вписват и какви са изискванията за вписване и процедурата?

Всяко лице, което е придобило недвижимо имущество с права на собственост, трябва да подаде заявление за вписване на придобиването (вписване на правото на собственост) в имотния регистър, който се поддържа от [Шведския национален поземлен кадастър \(Lantmäteriet\)](#). Като общо правило заявлението следва да бъде подадено в срок до три месеца след придобиването. Всяко лице, което е подало заявление за вписване на право на собственост, трябва да представи акта за придобиване и останалите документи, които са необходими за доказване на придобиването. В случай на покупка това означава да бъде представен и документът за покупка. Ако имуществото е придобито по наследство, принципно в някои случаи е достатъчно (ако само една страна има право на наследственото имущество) да се представи само вписания опис на наследственото имущество в оригинал и заверено копие. В други случаи трябва да се представи документът за делба на наследственото имущество в оригинал и заверено копие. Може да се наложи да бъдат представени и други документи, например съгласието на главния настойник, ако лицето, което има право на наследственото имущество, не е навършило пълнолетие или е недееспособно. В някои случаи вписването на правото на собственост може да се иска, като се представи завещание, което е придобило правна сила, вместо документ за делба на наследственото имущество.

Плодopolзване, което е предоставено с писмен документ, също трябва да бъде вписано в имотния регистър. Заявленията за вписване, както и документът, на който се основава правото, трябва да бъдат подадени в [Шведския национален поземлен кадастър](#).

Вещни права върху движими вещи не се вписват.

3 Какви са правните последици, свързани с вписването на вещни права?

Лицето, което последно е подало заявление за вписване на право на собственост, се счита за собственик на имуществото.

Като общо правило, ако плодopolзването е вписано, то се прилага и по отношение на новия собственик на имуществото.

4 Съществуват ли специални правила и процедури за адаптирането на вещно право, което лицето притежава съгласно приложимото към наследяването право, в случай че правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не признава такова вещно право?

Не.

Последна актуализация: 31/05/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните,

които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.